

Załącznik do uchwały ZG SEP nr 37/2022-2026 z 18.01.2023 r.

**CENTRALNA KOMISJA WYRÓŻNIEŃ HONOROWYCH
STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH**

REGULAMINY WYRÓŻNIEŃ

Warszawa 2023 r.

REGULAMINY CENTRALNEJ KOMISJI WYRÓŻNIEŃ HONOROWYCH SEP

Spis treści

(medale w kolejności wg roku ustanawiania):

Regulamin Centralnej Komisji Wyróżnień Honorowych SEP	2
Zasady nadawania wyróżnień w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich	5
Regulamin nadawania Odznaki Honorowej SEP	9
Regulamin nadawania godności Zasłużonego Seniora SEP	20
Regulamin nadawania Dyplomu Uznania	24
Regulamin nadawania medalu im. prof. Romana Podoskiego	28
Regulamin nadawania medalu im. prof. Mieczysława Pożaryskiego	32
Regulamin nadawania medalu im. prof. Janusza Groszkowskiego	36
Regulamin nadawania medalu im. inż. Kazimierza Szpotańskiego	40
Regulamin nadawania medalu im. prof. Stanisława Fryzego	44
Regulamin nadawania medalu im. prof. Alfonsa Hoffmanna	48
Regulamin nadawania medalu im. prof. Jana Obrąpalskiego	52
Regulamin nadawania medalu im. inż. Michała Doliwo-Dobrowolskiego	56
Regulamin nadawania medalu im. prof. Włodzimierza Krukowskiego	61
Regulamin nadawania medalu im. prof. Romana Dzieślewskiego	65
Regulamin nadawania medalu im. inż. Karola Franciszka Pollaka	70

Przygotowała CKWH SEP pod przewodnictwem Czesława Karwata.

Zaopiniowała CK Organizacyjna pod przewodnictwem Marka Grzywacza.

REGULAMIN CENTRALNEJ KOMISJI WYRÓŻNIEŃ HONOROWYCH SEP

1. Postanowienia ogólne

1.1. Centralna Komisja Wyróżnień Honorowych SEP, zwana w skrócie CKWH, działa na podstawie statutu SEP i niniejszego regulaminu, a pod względem merytorycznym również w oparciu o zasady i regulaminy nadawania poszczególnych wyróżnień w SEP (i NOT).

1.2. Siedzibą CKWH jest Biuro SEP w Warszawie przy ul. Świętokrzyskiej 14.

2. Funkcje, zadania i zakres działania

2.1. Centralna Komisja Wyróżnień Honorowych SEP sprawuje funkcję doradczego i roboczego organu Zarządu Głównego (ZG) SEP w sprawach honorowania oraz wyróżniania (odznakami, medalami, godnościami i dyplomami SEP oraz NOT) członków – osób fizycznych i prawnych stowarzyszenia, a także innych osób współpracujących ze stowarzyszeniem.

2.2. Zadaniem CKWH są:

- 1) opiniowanie i przedkładanie do zatwierdzenia ZG SEP wniosków o nadanie poszczególnych wyróżnień (jak w pkt 2.3.1)) członkom SEP oraz innym osobom fizycznym i prawnym,
- 2) prowadzenie ewidencji wyróżnionych członków SEP i innych osób (fizycznych i prawnych).

2.3. CKWH realizuje swoje zadania poprzez:

1) szczegółowe, zgodne z regulaminami, rozpatrywanie i opiniowanie wniosków o nadanie następujących wyróżnień SEP:

- a) godności członka honorowego (etapowe realizowanie czynności wynikających z „Procedury wyłaniania kandydatów...”),
- b) godności zasłużonego seniora,
- c) trójstopniowej odznaki honorowej SEP (srebrna, złota, szafirowa),
- d) medali (jedenastu imienników, profesorów i inżynierów zasłużonych dla SEP),
- e) dyplomów uznania oraz odznak honorowych (srebrna, złota, diamentowa) i medali NOT.

2) przygotowywanie projektów zmian regulaminów i formularzy wniosków o nadanie:

- a) odznak, medali i dyplomów,
- b) godności zasłużonego seniora

3) przygotowanie i realizacja „Procedury wyłaniania kandydatów do godności członka honorowego”.

2.4. Wyniki pracy CKWH przedstawia Zarządowi Głównemu SEP przewodniczący komisji lub wyznaczony przez niego członek spośród składu jej Prezydium.

3. Zasady organizacyjne

- 3.1. Centralną Komisję Wyróżnień Honorowych SEP w składzie 9 do 11 osób, a wcześniej jej przewodniczącego, powołuje (odwołuje) ZG SEP.
- 3.2. Kandydatów na członków CKWH wnioskuje i opiniuje powołany jej przewodniczący, po dokonaniu wyboru spośród zgłoszonych przez oddziały wyróżniających się członków SEP.
- 3.3. Na posiedzeniu inauguracyjnym CKWH, na wniosek przewodniczącego, członkowie Komisji wybierają ze swego grona 5. osobowe Prezydium; spośród jego grona przewodniczący wybiera dwóch zastępców i sekretarza.
- 3.4. Na posiedzeniach Centralnej Komisji Wyróżnień Honorowych:
 - 1) w pełnym składzie, Komisja rozpatruje wszelkie wnioski właściwe jej działaniu, które napłynęły do CKWH, a przede wszystkim rozpatruje wnioski o nadanie: szafirowej odznaki honorowej SEP i godności zasłużonego seniora SEP. Ponadto realizuje ostatni etap „Procedury wyłaniania kandydatów do godności członka honorowego SEP”, opracowując przy tym ostateczne wyniki głosowania.
 - 2) w składzie Prezydium, z upoważnienia pełnego składu Komisji, rozpatruje wnioski o nadanie: dyplomów uznania, srebrnej i złotej odznaki honorowej SEP oraz medali SEP imienników zasłużonych dla SEP; opiniuje wnioski o nadanie srebrnej, złotej i diamentowej odznaki NOT oraz medali NOT.
- 3.5. Na posiedzenia CKWH, w razie potrzeby, mogą być zapraszane również osoby spoza jej składu.
- 3.6. Kadencja CKWH jest zgodna z kadencją ZG SEP.

4. Formy działania

- 4.1. Posiedzenia CKWH i jej Prezydium zwoływane są, przez przewodniczącego, co najmniej tygodniowym powiadomieniem członków Komisji drogą elektroniczną (e-mail lub SMS).
- 4.2. Każdy członek CKWH obowiązany jest brać czynny udział w pracach Komisji. Nieobecność członka na 4. kolejnych posiedzeniach bez usprawiedliwienia lub taka nieobecność na co najmniej połowie liczby posiedzeń w ciągu roku, uprawnia przewodniczącego Komisji do wystąpienia z wnioskiem do ZG SEP o odwołanie tego członka ze składu Komisji.
- 4.3. Posiedzenia prowadzi przewodniczący lub jego z-ca. Posiedzenia są protokołowane, a opinie w sprawie wyróżnień przedkładane ZG SEP w formie projektu uchwały. Wypowiedzi i opinie wyrażane przez członków na posiedzeniach nie są protokołowane, z wyjątkiem takiego żądania przez członka Komisji.
- 4.4. CKWH rozpatruje wnioski o nadanie wyróżnień, o których mowa w pkt 2.3.1), w oparciu o obowiązujące regulaminy, właściwe dla poszczególnych wyróżnień.

- 4.5. Na posiedzeniach CKWH opinie wyrażane są większością głosów, a w razie równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego posiedzenia.
- 4.6. CKWH nie opiniuje wniosków o odznaczenia państwowe.
- 4.7. Dane osobowe zawarte we wnioskach, podlegają przetworzeniu wyłącznie w zakresie niezbędnym do rozpatrzenia tych wniosków przez CKWH i ZG SEP, z zachowaniem przepisów rozporządzenia o ochronie danych osobowych (RODO z 24.04.2016 r. i późniejszymi zmianami). Dane te nie podlegają udostępnianiu innym podmiotom.
- 4.8. Wnioski o nadawanie wyróżnień wypełnione odręcznie, mało szczegółowo i niezgodnie z postanowieniami regulaminowymi (proceduralnymi) są zwracane wnioskodawcy. Po upływie kadencji CKWH, dokumentacja o nadanie wyróżnień jest komisyjnie niszczone.

5. Postanowienia końcowe

- 5.1. Obsługę administracyjną CKWH prowadzi Biuro SEP.
- 5.2. Niniejszy Regulamin Komisji Wyróżnień Honorowych SEP został przyjęty i zatwierdzony przez Zarząd Główny SEP na posiedzeniu w dniu 18.01.2023 r. (protokół ZG SEP nr 5 /2022-2026). Uchwała ZG nr 37/2022-2026.

ZASADY NADAWANIA WYRÓŻNIEŃ W STOWARZYSZENIU ELEKTRYKÓW POLSKICH

1. Wprowadzenie i postanowienia ogólne

1.1. Za preambułą statutu SEP:

„Stowarzyszenie Elektryków Polskich kontynuuje rozpoczętą pod koniec XIX wieku działalność społeczną elektryków polskich, stymulującą rozwój elektryki na ziemiach polskich i sprzyjającą wykorzystaniu osiągnięć elektryki dla dobra Polski...”

1.2. Niniejszy dokument („Zasady”) – będący zbiorem odpowiednich aktów normatywnych, ustanowionych przez Zarząd Główny SEP, a zmodyfikowany w ślad za nową wersją statutu SEP, przyjętą na XXXVII NWZD w dniu 22.06.2017 r. w Warszawie – jest obowiązujący w odniesieniu do wszystkich jego części składowych, tj. regulaminów poszczególnych wyróżnień SEP i ich załączników.

2. Rodzaje i kryteria nadawania wyróżnień SEP

2.1. Za zasługi dla SEP lub szeroko pojętej elektryki mogą być nadawane określone w statucie wyróżnienia SEP (§ 18. ust. 5. p. 10) i p. 11)): *„godność członka honorowego, godność zasłużonego seniora, odznaki honorowe, medale i inne”*.

2.2. Najwyższe wyróżnienie SEP – godność członka honorowego – nie jest objęte niniejszym Regulaminem, lecz odrębną procedurą uchwaloną na WZD SEP.

2.3. Pozostałe wyróżnienia SEP, nadawane są jednokrotnie przez Zarząd Główny SEP.

2.4. Wyróżnienia SEP:

- 1) godność zasłużonego seniora SEP, potwierdzana dyplomem;
- 2) odznaka honorowa SEP (trzystopniowa: srebrna – SOH, złota – ZOH, szafirowa – SzOH), potwierdzana numerowaną legitymacją dla osób fizycznych albo dyplomem dla osób prawnych;
- 3) medale SEP, imienia zasłużonych profesorów i inżynierów, potwierdzane stosownymi dyplomami;
- 4) dyplom uznania SEP

nadawane są według kryteriów określonych szczegółowo w regulaminach dotyczących poszczególnych wyróżnień, stanowiących integralną część niniejszych „Zasad”.

3. Tryb nadawania wyróżnień

3.1. Wyróżnienia SEP nadawane są z okazji:

- 1) Walnych Zjazdów Delegatów SEP (WZD lub NWZD);
- 2) Walnych Zgromadzeń Członków Oddziału (WZO lub NWZO);
- 3) jubileuszów oddziałów i kół SEP;
- 4) jubileuszów sekcji i komitetów SEP;
- 5) jubileuszów indywidualnych członków SEP w pracy stowarzyszeniowej;
- 6) jubileuszów zakładów (w tym członków wspierających) i innych ważnych dla nich wydarzeń;
- 7) innych uroczystości związanych z działalnością SEP lub NOT (np. ODME, MDE, KOS, KEP, ODE, regionalne dni elektryki, itp.).

- 3.2. Wnioski o nadanie wyróżnień należy składać w Biurze SEP w Warszawie:
- 1) w terminie nie krótszym niż 2 miesiące przed ich planowanym wręczeniem;
 - 2) na obowiązujących formularzach, dokładnie wypełnionych komputerowo, zawierających informację o zgodzie kandydata na przetwarzanie danych osobowych (RODO);
 - 3) w jednym egzemplarzu - w przypadku wyróżnień SEP.
- 3.3. Prawo do składania wniosków o nadanie godności zasłużonego seniora oraz szafirowej odznaki honorowej SEP i diamentowej odznaki honorowej NOT mają tylko zarządy oddziałów oraz kolegia sekcji N-T i komitety naukowe po zaopiniowaniu przez dany zarząd oddziału, do którego należy wyróżniony.
- 3.4. Prawo do składania wniosków o nadanie pozostałych wyróżnień SEP i NOT mają:
- 1) zarząd główny i główna komisja rewizyjna;
 - 2) zarządy oddziałów;
 - 3) kolegia sekcji N-T;
 - 4) kolegia komitetów naukowych;
 - 5) centralne komisje;
 - 6) rada gospodarcza SEP;
 - 7) rady programowe czasopism;
- przy czym wnioski kolegiów sekcji, komitetów, czy komisji o nadanie wyróżnień SEP osobom fizycznym muszą być zaopiniowane również przez zarząd oddziału.
- 3.5. Przy wnioskowaniu o wyróżnienia SEP lub NOT, dla poszczególnych kandydatów, należy stosować następującą chronologię i zasady:
- 1) w pierwszej kolejności wnioskować o odznaki honorowe;
 - 2) w drugiej kolejności o medale SEP, zgodnie z profesją i działalnością właściwą dla imiennika danego medalu;
 - 3) następnie o inne wyróżnienia (godność ZS i dyplom uznania);
 - 4) w jednym roku można wnioskować o jedno wyróżnienie SEP lub NOT dla danego kandydata, za wyjątkiem przypadku nadania medalu jubileuszowego SEP;
 - 5) w okresie kadencji SEP można wnioskować tylko o dwa medale SEP dla jednej osoby.
- 3.6. We wnioskach należy szczegółowo i rzeczowo przedstawiać udokumentowaną działalność społeczną w SEP danego kandydata (wyszczególniając rodzaje pełnionych, przez niego, funkcji i ich przedziały czasowe), jego zasługi dla SEP; a w odniesieniu do kandydatów wyróżniających się (z racji pełnionych funkcji społecznych czy stanowiska zawodowego) w działalności gospodarczej bądź naukowej, ich szczególne, indywidualne zasługi, na swoim polu działania, dla SEP lub elektryki kraju.
- We wnioskach o wyższe stopnie trójstopniowych odznak honorowych SEP lub NOT należy zgodnie z regulaminami dokumentować (w przedziałach czasowych) tylko działalność kandydata, po otrzymaniu obecnie posiadanego wyróżnienia.
- Wnioskując dla kandydata o medal SEP danego patrona, wymogiem jest by profil pracy i osiągnięcia zawodowe tego kandydata odpowiadały dziedzinie działalności patrona danego medalu, spełniając przy tym wymogi regulaminowe nadawania tego medalu.
- 3.7. Utrata odznaki honorowej SEP (wykreślenie z rejestru osób wyróżnionych) następuje w przypadkach:

- 1) prawomocnego wyroku sądu powszechnego skazującego na karę pozbawienia praw publicznych;
- 2) prawomocnego wyroku Sądu Koleżeńskiego SEP o pozbawieniu prawa do honorowej odznaki SEP.

4. Zasady wręczania wyróżnień

- 4.1. Wręczenie wyróżnień powinno mieć charakter uroczysty.
- 4.2. Prawo wręczania wyróżnień ma prezes SEP lub z jego pisemnego upoważnienia:
 - 1) członkowie ZG, GKR, GSK;
 - 2) prezesi lub wiceprezesi oddziałów;
 - 3) członkowie honorowi SEP.
- 4.3. Nadanie godności zasłużonego seniora potwierdzone jest dyplomem, z notką historyczną (na rewersie) o Stowarzyszeniu Elektryków Polskich. Godność ta wraz z dyplomem może być wręczana dwa razy w roku:
 - 1) podczas obchodów Międzynarodowego Dnia Elektryki (czerwiec);
 - 2) podczas ogólnopolskiego spotkania świąteczno-noworocznego działaczy i sympatyków SEP lub, w uzgodnieniu z prezesem SEP, podczas takiego spotkania w macierzystym oddziale z uwagi na wiek lub stan zdrowia wyróżnionego.
- 4.4. Wyróżnienia medalami, zasłużonych patronów, SEP są potwierdzane stosownymi dyplomami z informacją biograficzną (na rewersie) o patronie danego medalu.
- 4.5. Wyróżnienie odznaką honorową SEP (srebrną, złotą lub szafirową) potwierdzone jest numerowaną legitymacją dla osoby fizycznej lub dyplomem dla osoby prawnej. Osoba fizyczna wyróżniona odznaką ma prawo nosić jej miniaturkę.
- 4.6. W przypadku wyróżnienia dyplomem uznania, na jego rewersie, zamieszczona jest notka historyczna o Stowarzyszeniu Elektryków Polskich.
- 4.7. Wzory:
 - 1) dyplomu godności zasłużonego seniora;
 - 2) odznak honorowych SEP i ich legitymacji oraz dyplomu (dla osób prawnych);
 - 3) awersu i rewersu medali oraz przynależnych im dyplomów;
 - 4) dyplomu uznania,określają i obrazują załączniki do regulaminów poszczególnych wyróżnień.
- 4.8. Sposób przygotowania wyróżnień do wręczania:
 - 1) wyróżnienia, nadane przez ZG SEP oraz FSNT-NOT wraz z legitymacjami i dyplomami, przekazywane są do wnioskujących o nie jednostek organizacyjnych;
 - 2) odznaki honorowe powinny mieć przymocowaną wstążeczkę: koloru niebieskiego dla SOH; złotego dla ZOH i szafirowego dla SzOH wraz ze szpilką;
 - 3) odznaki honorowe powinny być przygotowane do wręczania na stosownej tacy;
 - 4) medale powinny być wręczone łącznie z dyplomem.

5. Postanowienia końcowe

- 5.1. Biuro SEP prowadzi ewidencję nadawanych wyróżnień. Obowiązek ten dotyczy również oddziałów.
- 5.2. Immanentną częścią składową niniejszych „Zasad” są szczegółowe regulaminy poszczególnych wyróżnień wraz z załącznikami.
- 5.3. Niniejszy dokument został przyjęty i zatwierdzony przez Zarząd Główny SEP na posiedzeniu w dniu 18.01.2023 r. (protokół ZG SEP nr 5/2022-2026).
- 5.4. Z chwilą przyjęcia niniejszego dokumentu (pkt 5.3.) traci ważność dotąd stosowany Regulamin SEP (z 9.11.2016 r.) wraz z jego załącznikami.
- 5.5. Niniejszą zmianę Regulaminów SEP należy wprowadzić na stronę internetową SEP.

REGULAMIN NADAWANIA ODZNAKI HONOROWEJ SEP

1. Opis odznak honorowych SEP

- 1.1. Odznaki honorowe SEP wszystkich (trzech) stopni mają kształt „kwadratu” o nieco wypukłych bokach i przekątnej 25 mm.
- 1.2. Srebrna Odznaka Honorowa SEP (SOH) wykonana jest z metalu; w jej centrum znajduje się srebrne logo SEP w kole o niebieskiej emalii, a jej obrzeże stanowi srebrny wieniec. SOH wykonana jest również w wersji miniaturowej.
- 1.3. Złota Odznaka Honorowa SEP (ZOH) wykonana jest z metalu; w jej centrum znajduje się złote logo SEP w kole o niebieskiej emalii, a jej obrzeże stanowi złoty wieniec. ZOH wykonana jest również w wersji miniaturowej.
- 1.4. Szafirowa Odznaka Honorowa SEP (SzOH) wykonana jest z metalu; w jej centrum znajduje się zminimalizowane, złote logo SEP w kole o szafirowej emalii, a jej obrzeże stanowi złoty wieniec, obwiedziony (równoległe wzdłuż krawędzi) szafirową opaską. SzOH wykonana jest również w wersji miniaturowej.

2. Kryteria nadawania odznaki honorowej SEP

- 2.1. Odznaki honorowe SEP mogą być nadane osobie fizycznej i prawnej – o godnej postawie etyczno-moralnej, opłacającej składki (jeśli występuje taki obowiązek), posiadającej wymagany staż członkowski (współpracy), wyróżniającej się aktywną, udokumentowaną pracą na rzecz SEP, bądź promocją lub współpracą z SEP na rzecz krajowej elektryki – w szczególności:
 - 1) osobie fizycznej – członkowi SEP;
 - 2) kołu SEP;
 - 3) osobie prawnej – członkowi wspierającemu SEP;
 - 4) osobie fizycznej lub prawnej obywatelstwa polskiego lub innego kraju, niebędącej członkiem SEP.
- 2.2. Srebrna Odznaka Honorowa SEP (SOH) może być nadana podmiotom, z uwzględnieniem wymogów w pkt 2.1. i poniższych warunków:
 - 1) osobie fizycznej – członkowi SEP-posiadającej co najmniej 8 letni staż członkowski i spełniającej dodatkowo jeden z poniższych warunków:
 - a) legitymowanie się co najmniej 6-letnią aktywną, udokumentowaną działalnością społeczną w SEP (p. 3.6. „Zasad”);
 - b) wyróżnianie się wybitnymi, branżowymi osiągnięciami naukowymi (publikacje) i zawodowymi (zrealizowane przedsięwzięcia);
 - c) laureatowi (jednego z trzech pierwszych miejsc) w konkursach branżowych dotyczących elektryki lub utytułowanemu racjonalizatorowi (autorowi wniosków lub patentów itp.);
 - 2) kołu SEP:
 - a) które w konkursie ogólnopolskim „Na najaktywniejsze koło SEP” (lub podobnym konkursie) zajęło: pierwsze miejsce, albo dwukrotnie drugie lub trzecie miejsca, nie wcześniej jednak niż po 10 latach działalności;
 - b) z okazji jubileuszu 20-lecia, w przypadku bezprzerwowej, aktywnej pracy społecznej na rzecz SEP, zakładu pracy lub regionu.
 - 3) członkowi wspierającemu, po 10 latach bezprzerwowego wspierania SEP (na szczeblu oddziału lub ZG).
 - 4) osobie fizycznej i prawnej, niebędącej członkiem SEP, z obywatelstwem polskim lub innego kraju, za wybitne osiągnięcia naukowo-techniczne lub gospodarcze z

dziedziny szeroko pojętej elektryki, osobie współpracującej z SEP (na szczeblu oddziału lub ZG) od co najmniej 10-ciu lat.

2.3. Złota Odznaka Honorowa SEP (ZOH) może być nadana podmiotom, z uwzględnieniem wymogów w pkt 2.1. i poniższych warunków:

1) osobie fizycznej – członkowi SEP, co najmniej po 8-u latach od chwili otrzymania Srebrnej Odznaki Honorowej, spełniającej dodatkowo jeden z następujących warunków:

- a) legitymowanie się co najmniej 6-letnią, udokumentowaną działalnością społeczną w SEP, w okresie po otrzymaniu SOH SEP;
- b) wyróżnianie się wybitnymi, branżowymi osiągnięciami naukowymi (publikacje) i zawodowymi (zrealizowane przedsięwzięcia) nadal w okresie po otrzymaniu SOH;
- c) laureatowi (jednego z trzech pierwszych miejsc) w konkursach branżowych dotyczących elektryki lub utytułowanemu racjonalizatorowi, który kontynuował lub zaistniał na polu tej działalności, w okresie po otrzymaniu SOH SEP.

2) kołu:

- a) posiadającemu już co najmniej od 10-ciu lat Srebrną Odznakę Honorową, które w konkursie ogólnopolskim „Na najaktywniejsze koło SEP” (lub podobnym) zajęło: pierwsze miejsce, albo dwukrotnie drugie lub trzecie miejsca, w okresie po otrzymaniu SOH;
- b) z okazji jubileuszu 50-lecia, w przypadku bezprzerwowej, aktywnej pracy społecznej na rzecz SEP, zakładu pracy lub regionu.

3) członkowi wspierającemu, po 20 latach bezprzerwowego wspierania SEP na szczeblu oddziału lub ZG (bez konieczności uprzedniego posiadania Srebrnej Odznaki Honorowej SEP).

4) osobie fizycznej i prawnej, niebędącej członkiem SEP, z obywatelstwem polskim lub innego kraju, za wybitne osiągnięcia naukowo-techniczne lub gospodarcze z dziedziny szeroko pojętej elektryki, osobie współpracującej z SEP (na szczeblu oddziału lub ZG) od co najmniej 20-tu lat (bez konieczności uprzedniego posiadania Srebrnej Odznaki Honorowej SEP).

2.4. Szafirowa Odznaka Honorowa SEP (SzOH) może być nadana tylko osobie fizycznej – członkowi SEP, z uwzględnieniem wymogów w pkt 2.1. i nie wcześniej niż po co najmniej 10-ciu latach od czasu otrzymania Złotej Odznaki Honorowej SEP oraz jeśli osoba ta po otrzymaniu ZOH wykazała się dodatkowo:

- 1) co najmniej 8-letnią, udokumentowaną działalnością na rzecz SEP lub;
- 2) choć dwoma znaczącymi osiągnięciami naukowo-technicznymi (np. patent, publikacja naukowa, przedsięwzięcie techniczne) w dziedzinie krajowej elektryki.

2.5. W przypadkach wyjątkowych – uzasadnionych wiekiem osoby fizycznej oraz jej szczególnymi zasługami dla SEP lub elektryki polskiej – mogą być nadane tej osobie odznaki honorowe SEP (SOH lub ZOH) SEP poza warunkami określonymi w pkt 2.2. i 2.3.

Postanowienie jak wyżej nie dotyczy nadania SzOH SEP.

3. Postanowienia końcowe

3.1. Niniejszy dokument został przyjęty i zatwierdzony przez Zarząd Główny SEP na posiedzeniu w dniu 18.01.2023 r. (protokół ZG SEP nr 5/2022-2026).

Załączniki:

- formularz wniosku o nadanie srebrnej odznaki honorowej SEP
(członkowi zwyczajnemu - osobie fizycznej*),
- formularz wniosku o nadanie (złotej, szafirowej*) odznaki honorowej SEP
(członkowi zwyczajnemu - osobie fizycznej*),
- formularz wniosku o nadanie (srebrnej, złotej*) odznaki honorowej SEP
(członkowi wspierającemu, osobie prawnej*),
- wzór SOH, legitymacji i dyplomu,
- wzór ZOH, legitymacji i dyplomu
- wzór SzOH, legitymacji

....., dnia

Decyzją ZG SEP

z dnia

protokół nr

nadano OH

.....

wydano legitymację nr.....

(wnioskodawca)

WNIOSEK

o nadanie Srebrnej Odznaki Honorowej SEP /członkowi zwyczajnemu, os. fizycznej/*)

z okazji

1. Nazwisko i imię:

2. Data i miejsce urodzenia:

3. Adres zamieszkania:

4. Wykształcenie: Zawód:

5. Miejsce pracy i stanowisko:

.....

.....

6. Rok wstąpienia do SEP:; przerwy członkowskie: od do

7. Opłata składek członkowskich: TAK / NIE *)

8. Posiadane odznaki honorowe, medale i wyróżnienia (nazwa i rok nadania):

SEP:

NOT:

Inne:

9. Praca społeczna w SEP (pełnione funkcje w latach):

..... od do

..... od do

..... od do

10. Uzasadnienie wniosku: (pkt 3.6. – „Zasad nadawania...“):

.....

.....

.....

11. Inicjator – wnioskodawca wniosku:

.....

pieczętka)

(funkcja, nazwisko, podpis -

12. Opinia zarządu oddziału: (dot. wniosków składanych przez koło SEP)

.....

oddziału)

(podpis i pieczętka prezesa

13. Nie posiadamy / posiadamy* zgodę kandydata do wyróżnienia na przetwarzanie powyższych danych przez SEP i FSNT NOT w celach związanych z realizacją statutowych zadań. Przyjmujemy zapewnienia SEP, że dane te nie zostaną udostępnione innym podmiotom bez zgody kandydata oraz, że będzie on miał możliwość wglądu i wprowadzenia korekty własnych danych w bazie SEP.

.....
(podpis wnioskodawcy)

Propozycja CKWH:

data Protokół nr

(podpis przew. CKWH)

*) niepotrzebne skreślić

....., dnia

Decyzją ZG SEP

z dnia

protokół nr

nadano OH

.....

wydano legitymację nr.....

(wnioskodawca)

WNIOSEK

o nadanie /Złotej, Szafirowej/* Odznaki Honorowej SEP /członkowi zwyczajnemu, os. fizycznej/*)

z okazji

1) Nazwisko i imię:

2) Data i miejsce urodzenia:

3) Adres zamieszkania:

4) Wykształcenie: Zawód:

5) Miejsce pracy i stanowisko:

6. Rok wstąpienia do SEP:; przerwy członkowskie: od do

7. Opłata składek członkowskich: TAK / NIE ^{*)}

8. Posiadane odznaki honorowe, medale i wyróżnienia (nazwa i rok nadania):

SEP:

NOT:

Inne:

9. Praca społeczna w SEP (pełnione funkcje w latach, po ostatnio nadanej OH SEP):

..... od do

..... od do

..... od do

10. Uzasadnienie wniosku zasługi za okres po ostatnio nadanej OH SEP: (pkt 3.6. – „Zasad nadawania...”):

.....

.....

.....

11. Inicjator – wnioskodawca wniosku:

.....

pieczętka)

(funkcja, nazwisko, podpis -

12. Opinia zarządu oddziału: (dot. wniosków składanych przez koło SEP)

.....

oddziału)

(podpis i pieczętka prezesa

13. Nie posiadamy / posiadamy* zgodę kandydata do wyróżnienia na przetwarzanie powyższych danych przez SEP i FSNT NOT w celach związanych z realizacją statutowych zadań. Przyjmujemy zapewnienia SEP, że dane te nie zostaną udostępnione innym podmiotom bez zgody kandydata oraz, że będzie on miał możliwość wglądu i wprowadzenia korekty własnych danych w bazie SEP.

.....
(podpis wnioskodawcy)

Propozycja CKWH:

data Protokół nr

(podpis przew. CKWH)

^{*)}niepotrzebne skreślić

....., dnia

Decyzją ZG SEP

z dnia

protokół nr

nadano OH

wydano dyplom nr.....

.....
(wnioskodawca)

WNIOSEK

**o nadanie /Srebrnej, Złotej/^{*)} Odznaki Honorowej SEP
/członkowi wspierającemu, kołu SEP, os. prawnej/^{*)}**

z okazji

1. Nazwa:
2. Adres:
3. Członek wspierający SEP od roku:
4. Koło SEP nr/nazwa:; istnieje od roku:.....
5. Instytucja - przedsiębiorstwo istnieje od roku:
6. Opłacano składki roczne: TAK / NIE ^{*)} (dot. członka wsp.)
7. Obecny stan liczebny koła: członków;
8. Rok nadania srebrnej odznaki honorowej SEP (dot. przy nadawaniu ZOH SEP):
9. Uzasadnienie wniosku w zakresie działalności na rzecz SEP (podać zasługi w sferze materialno-usługowej lub określić każdą inną formę działalności wspierającej SEP ;przy nadawaniu ZOH opisać zasługi tylko za okres po otrzymaniu SOH SEP – załącznik):
.....
.....
.....

10. Proponowany wpis do dyplomu:
.....
.....

11. Wnioskujący:
.....
(funkcja, nazwisko i imię, podpis)

12. Opinia zarządu oddziału (dot. wniosków składanych przez koło SEP):
.....
.....
- pieczętka) (funkcja, nazwisko, podpis)

13. Nie posiadamy / posiadamy* zgodę kandydata do wyróżnienia na przetwarzanie powyższych danych przez SEP i FSNT NOT w celach związanych z realizacją statutowych zadań. Przyjmujemy zapewnienia SEP, że dane te nie zostaną udostępnione innym podmiotom bez zgody kandydata oraz, że będzie on miał możliwość wglądu i wprowadzenia korekty własnych danych w bazie SEP.

.....
(podpis wnioskodawcy)

Propozycja CKWH:

Data Protokół nr

.....
(podpis przew. CKWH)

^{*)} niepotrzebne skreślić

WZÓR SREBRNEJ odznaki honorowej, legitymacji i dyplomu.

<p>LEGITYMACJA</p> <p>ODZNAKI HONOROWEJ</p> <p>SEP</p> <p>nr</p>	<p>Decyzją Zarządu Głównego / Prezydium SEP</p> <p>Kol.</p> <p>wyróżniony/a został/a</p> <p>SREBRNĄ ODZNAKĄ HONOROWĄ</p> <p><i>Prezes</i></p>
--	--

ZARZĄD GŁÓWNY
STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH
NADAJE

.....
.....

SREBRNĄ
ODZNAKĘ HONOROWĄ
SEP

ZA KRZEWIENIE I ROZWIJANIE
DZIAŁALNOŚCI STOWARZYSZENIOWEJ
ORAZ ZA OSIĄGNIĘCIA W ZAKRESIE
ROZWOJU ELEKTRYKI

PREZES

WARSZAWA, r.

.....

WZÓR ZŁOTEJ odznaki honorowej, legitymacji i dyplomu.

<p>LEGITYMACJA</p> <p>ODZNAKI HONOROWEJ</p> <p>SEP</p> <p>nr</p>	<p>Decyzją Zarządu Głównego / Prezydium SEP</p> <p>Kol.</p> <p>wyróżniony/a został/a</p> <p>ZŁOTĄ ODZNAKĄ HONOROWĄ</p> <p><i>Prezes</i></p>
--	--

ZARZĄD GŁÓWNY
STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH
NADAJE

.....
.....

ZŁOTĄ
ODZNAKĘ HONOROWĄ
SEP

ZA KRZEWIENIE I ROZWIJANIE
DZIAŁALNOŚCI STOWARZYSZENIOWEJ
ORAZ ZA OSIĄGNIĘCIA W ZAKRESIE
ROZWOJU ELEKTRYKI

PREZES

WARSZAWA, r.

.....

WZÓR SZAFIROWEJ odznaki honorowej i legitymacji.

<p>LEGITYMACJA</p> <p>ODZNAKI HONOROWEJ</p> <p>SEP</p> <p>nr</p>	<p>Decyzją Zarządu Głównego / Prezydium SEP</p> <p>Kol.</p> <p>wyróżniony/a został/a</p> <p>SZAFIROWĄ ODZNAKĄ HONOROWĄ</p> <p><i>Prezes</i></p>
--	---

REGULAMIN NADAWANIA GODNOŚCI ZASŁUŻONEGO SENIORA SEP

1. Postanowienia ogólne

Uchwałą XXIV Walnego Zjazdu Delegatów (25-27.09.1987 r.) w Gdańsku ustalono godność Zasłużonego Seniora SEP, celem uznania wkładu pracy społecznej długoletnich, zasłużonych członków Stowarzyszenia Elektryków Polskich, a jednocześnie stworzenia zachęty do prowadzenia dalszej aktywnej działalności stowarzyszeniowej przez tych seniorów.

2. Kryteria i tryb nadawania godności

- 2.1. Godność Zasłużonego Seniora SEP może uzyskać członek zwyczajny legitymujący się co najmniej 40-letnim stażem przynależności do Stowarzyszenia, spełniający ponadto jeden z poniższych wymogów:
- a) posiada złotą odznakę honorową SEP, a przy tym wykazuje się co najmniej 25-letnią, udokumentowaną działalnością społeczną w SEP;
 - b) posiada złotą odznakę honorową SEP, a w swojej działalności wykazał się osiągnięciami naukowo-technicznymi (np. patenty, publikacje, dokonania dydaktyczne, przedsięwzięcia techniczne) z szeroko rozumianej elektryki;
 - c) posiada szafirową odznakę honorową SEP i nadal jest aktywnym członkiem stowarzyszenia.
- 2.2. Prawo do składania wniosków o nadanie godności Zasłużonego Seniora SEP mają tylko zarządy oddziałów.

3. Prawa i obowiązki

- 3.1. Zasłużony Senior SEP:
- a) otrzymuje numerowany dyplom nadania godności przez Zarząd Główny SEP (według załączonego wzoru);
 - b) zostaje wpisany na listę Zasłużonych Seniorów SEP;
 - c) uzyskuje prawo do udziału w walnym zgromadzeniu oddziału (WZO) oraz w zebraniach zarządu macierzystego oddziału z głosem doradczym;
 - d) zostaje zwolniony z obowiązku opłacania składki członkowskiej.

4. Zasady wręczania godności

- 4.1. Wręczenie godności powinno mieć charakter uroczysty.
- 4.2. Rekomenduje się wręczenie godności podczas obchodów Międzynarodowego Dnia Elektryka lub ogólnopolskiego spotkania świąteczno-noworocznego SEP.
- 4.3. W wyjątkowych sytuacjach, w uzgodnieniu z prezesem SEP, dopuszcza się wręczenie godności podczas spotkań w macierzystym Oddziale.

Załączniki:

- formularz wniosku o nadanie godności Zasłużonego Seniora,
- wzór dyplomu.

Regulamin nadawania godności Zasłużonego Seniora SEP wraz z załącznikami został w dniu 24 września 2022 r. uchwalony przez XL WZD SEP w Bydgoszczy i obowiązuje od dnia uchwalenia.

Przewodniczący XL WZD SEP

/-/ Marek Grzywacz

Załącznik do Regulaminu Nadawania Godności Zasłużonego Seniora SEP

....., dnia

Decyzją ZG SEP z dnia

protokół nr
nadano godność Zasłużonego Seniora

.....
(wnioskodawca)

wydano dyplom nr.....

WNIOSEK

o nadanie godności Zasłużonego Seniora SEP

1. Nazwisko i imię:.....
2. Data i miejsce urodzenia:.....
3. Wykształcenie:.....
4. Rok wstąpienia do SEP:;przerwy w członkostwie: od.....do.....
5. Opłacane składki członkowskie: TAK / NIE*)
6. Rok przyznania odznak honorowych: ZOH , SzOH
7. Praca społeczna w SEP – pełnione kolejne funkcje od roku do roku/min. 25 lat (pkt. 2.1a)
od do.....
8. Osiągnięcia naukowo-techniczne z szeroko rozumianej elektryki (p.2.1.b):.....
9. Czy wyróżniany kandydat nadal jest aktywnym członkiem TAK / NIE *)
(p. 2.1.c)
10. Wnioskodawca – Zarząd Oddziału.....

.....
(pieczęć)

[kwestie RODO do rozstrzygnięcia na poziomie oddziałów]

Propozycja CKWH SEP:.....

Data Protokół nr

.....
(podpis przew. CKWH SEP)

*) *niepotrzebne skreślić*

STOWARZYSZENIE ELEKTRYKÓW POLSKICH
ZARZĄD GŁÓWNY

Kol.

Z Oddziału..... SEP

otrzymał godność

Zasłużonego Seniora

*Stowarzyszenia Elektryków
Polskich*

*w uznaniu za aktywną, długoletnią
działalność, docenianą wcześniejszymi
wyróżnieniami stowarzyszeniowymi*

Prezes SEP

WARSZAWA, r.

dypł. nr

DYPLOM WZÓR – REWERS

SEP – Stowarzyszenie Elektrotechników Polskich, jako organizacja twórcza o charakterze naukowo-technicznym, zostało założone w czerwcu 1919 r. w Warszawie. Powstało ono, jako zwieńczenie idei zjednoczenia wszystkich polskich elektryków w jednej ogólnopolskiej organizacji, która zrodziła się jeszcze w czasach zaborów. Elektrycy ci potem z entuzjazmem angażowali się w: tworzenie rodzimego przemysłu elektrotechnicznego; rozbudowę krajowej sieci elektroenergetycznej, telefonicznej i telegraficznej; tworzenie placówek naukowo-badawczych i dydaktycznych; wypracowywanie słownictwa i przepisów branżowych. W czerwcu 1928 r. Zgromadzenie Delegatów Kół SEP w Toruniu zmieniło nazwę na **Stowarzyszenie Elektryków Polskich – SEP**, przyjęło nową strukturę stowarzyszenia i jej nazewnictwo (*aktualne do dziś*) oraz nowy wówczas **statut SEP**. Do czasu drugiej wojny światowej SEP miało charakter elitarny.

Druga wojna światowa bardzo spowolniła i rozproszyła działalność SEP. Była ona prowadzona w konspiracyjnych grupach i kołach w kraju (głównie w Warszawie) oraz za granicą: w Niemczech, w kilku obozach jenieckich; w Szwajcarii, w obozie uniwersyteckim (Zurych); nawet skromnie w Związku Sowieckim (Tbilisi, Wilno, Lwów). Najprężniej funkcjonował Oddział Brytyjski SEP (Londyn). Oddani Stowarzyszeniu działacze, i w Polsce, i za granicą, w trudnych wojennych warunkach, z motywacji patriotycznych tworzyli projekty elektryfikacji Polski na czasy powojenne (z wizją do 1960 r.). Starali się też, na miarę swoich możliwości, finansowo lub przez oferowanie pracy, nieść pomoc rodzinom zmarłych Koleżanek i Kolegów dotkniętym skutkami wojny.

Obecnie SEP podtrzymuje tradycje i wartości swych założycieli. Szczyci się nadal znaczącym dorobkiem naukowo-technicznym w zakresie tworzenia przepisów i norm w branży elektrycznej, przystosowywaniem norm do wymogów Unii Europejskiej. SEP ma swój udział w tworzeniu Prawa energetycznego, zajmuje się promowaniem nowoczesnych rozwiązań i popularyzacji szeroko rozumianej elektryki na rzecz społeczeństwa i podmiotów użyteczności publicznej. W okresie 2009 – 2019 rangę i dorobek naukowo-techniczny SEP znacząco wzmocniły m.in., organizowane co pięć lat, trzy Kongresy Elektryki Polskiej.

Wyciąg

z Regulaminu nadawania godności Zasłużonego Seniora SEP

2. Kryteria i tryb nadawania godności

2.1. Godność Zasłużonego Seniora SEP może uzyskać członek zwyczajny legitymujący się co najmniej 40-letnim stażem przynależności do Stowarzyszenia, spełniający ponadto jeden z poniższych wymogów:

- a) posiada złotą odznakę honorową SEP, a przy tym wykazuje się co najmniej 25-letnią, udokumentowaną działalnością społeczną w SEP;
- b) posiada złotą odznakę honorową SEP, a w swojej działalności wykazał się osiągnięciami naukowo-technicznymi (np. patenty, publikacje, dokonania dydaktyczne, przedsięwzięcia techniczne) z szeroko rozumianej elektryki;
- c) posiada szafirową odznakę honorową SEP i nadal jest aktywnym członkiem stowarzyszenia.

2.2. Prawo do składania wniosków o nadanie godności Zasłużonego Seniora SEP mają tylko zarządy oddziałów.

3. Prawa i obowiązki

3.1. Zasłużony Senior SEP :

- a) otrzymuje numerowany dyplom nadania godności przez Zarząd Główny SEP ,
- b) zostaje wpisany na listę Zasłużonych Seniorów SEP,
- c) uzyskuje prawo do udziału w walnym zgromadzeniu oddziału (WZO) oraz w zebraniach zarządu macierzystego oddziału z głosem doradczym,
- d) zostaje zwolniony z obowiązku opłacania składki członkowskiej.

REGULAMIN NADAWANIA DYPLOMU UZNANIA

1. Postanowienia ogólne

- 1.1. Decyzją Zarządu Głównego SEP z dnia 10.10.2012 r. wprowadzono kolejną formę wyróżniania członków Stowarzyszenia Elektryków Polskich – ustanowiono Dyplom Uznania – dla członków zwyczajnych (osób fizycznych), legitymujących się co najmniej 50-letnim stażem i aktywnym członkostwem w Stowarzyszeniu.

2. Kryteria i tryb nadawania dyplomu

- 2.1. Dyplom Uznania może być nadany członkowi zwyczajnemu, legitymującemu się znaczącymi zasługami w promowaniu Stowarzyszenia na niwie środowiska technicznego w kraju i za granicą, spełniającemu łącznie następujące wymogi:
 - a) co najmniej 50-letni staż przynależności do Stowarzyszenia;
 - b) posiadanie: Szafirowej Odznaki honorowej SEP lub od co najmniej 15-tu lat Złotej Odznaki Honorowej SEP;
 - c) przejawianie nadal efektywnej działalności na rzecz Stowarzyszenia.
- 2.2. Wnioski o nadanie Dyplomu Uznania składają: prezes SEP i zarządy oddziałów SEP, na formularzach wg. załączonego wzoru.
- 2.3. Każdy wniosek przesłany do Biura SEP jest rozpatrywany i opiniowany przez Centralną Komisję Wyróżnień Honorowych SEP pod względem zgodności z niniejszym regulaminem i przedstawiany Zarządowi Głównemu SEP do decyzji.
- 2.4. Wnioski wypełnione niezgodnie z wymogami niniejszego regulaminu są zwracane wnioskodawcom.

3. Postanowienia końcowe

- 3.1. Prawo wręczania Dyplomów Uznania mają: prezes SEP i z jego upoważnienia członkowie: ZG, GKR i GSK SEP oraz prezesi Oddziałów.
- 3.2. Wręczanie dyplomów powinno mieć uroczysty charakter i odbywać się z okazji, jakie obowiązują przy przyznawaniu odznak honorowych SEP.

Załączniki:

- formularz wniosku o nadanie dyplomu,
- wzór dyplomu (z treścią na rewersie).

....., dnia

Decyzją ZG SEP
z dnia
protokół nr
nadano dyplom nr.....

.....
(wnioskodawca)

WNIOSEK

**o nadanie Dyplomu Uznania
członkowi zwyczajnemu**

z okazji - lecia aktywnej działalności w SEP

1. Nazwisko i imię kandydata:

2. Data i miejsce urodzenia:

3. Adres zamieszkania:

4. Rok wstąpienia do SEP:

5. Rok nadania odznaki honorowej SEP: złotej.....; szafirowej

6. Uzasadnienie wniosku w zakresie działalności na rzecz SEP:

.....
.....
.....
.....

7. Inicjator / wnioskodawca:

.....

(funkcja, imię nazwisko – podpis)

8. Opinia Zarządu Oddziału:

.....

.....

(data)

(pieczęć oddziału)

9. Nie posiadamy / posiadamy* zgodę kandydata do wyróżnienia na przetwarzanie powyższych danych przez SEP i FSNT NOT w celach związanych z realizacją statutowych zadań. Przyjmujemy zapewnienia SEP, że dane te nie zostaną udostępnione innym podmiotom bez zgody kandydata, oraz że będzie on miał możliwość wglądu i wprowadzenia korekty własnych danych w bazie SEP.

.....
(podpis wnioskodawcy)

Propozycja CKWH:

Data Protokół nr

(podpis przew. CKWH)

Rok założenia 1919

STOWARZYSZENIE ELEKTRYKÓW POLSKICH

DYPLOM UZNANIA

dla

Kol.

z okazji-lecia

aktywnej działalności

w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich.

Niniejszy dyplom nadano Szanownemu/ej

Koledze/Koleżance w dowód pamięci licznych zasług

dla SEP potwierdzonych odznaczeniami i medalami.

Prezes SEP

Piotr Szymczak

WARSZAWA

dypl. nr

Dyplom Uznania (rewers)

SEP - Stowarzyszenie Elektrotechników Polskich, jako organizacja twórcza o charakterze naukowo-technicznym, zostało założone w czerwcu 1919 r. w Warszawie. Powstało ono jako zwieńczenie spontanicznych inżynierskich spotkań elektryków polskich, jeszcze w czasach zaborów, na obszarze rosyjskim i austriackim. Elektrycy ci potem z entuzjazmem angażowali się w: tworzenie rodzimego przemysłu elektrotechnicznego; rozbudowę krajowej sieci elektroenergetycznej, telefonicznej i telegraficznej; tworzenie placówek naukowo – badawczych i przepisów branżowych. W czerwcu 1928 r. Zgromadzenie Delegatów Kół SEP w Toruniu zmieniło nazwę na **Stowarzyszenie Elektryków Polskich – SEP**, przyjęło nową strukturę stowarzyszenia i jej nazewnictwo (*aktualne do dziś*) oraz nowy **statut SEP**.

Pierwszym prezesem Stowarzyszenia był profesor Mieczysław Pożaryski. Do czasu drugiej wojny światowej SEP miało charakter elitarny. W latach drugiej wojny światowej, oddani Stowarzyszeniu działacze – z motywacji patriotycznych - nie zawiesili swego zaangażowania i w konspiracji zapewnili ciągłość dziejów SEP. Starali się też, na miarę swoich możliwości, pomagać rodzinom dotkniętym skutkami wojny.

Na emigracji w Anglii, w latach 1941-1986, funkcjonowało Koło SEP w randze Oddziału.

Obecnie SEP podtrzymuje tradycje i wartości swych założycieli. Szczyci się nadal znaczącym dorobkiem naukowo-technicznym w zakresie tworzenia przepisów i norm branżowych oraz popularyzacji nowoczesnej elektryki na rzecz użyteczności publicznej, nadal działa dla dobra kraju.

Dla uhonorowania członków (osób fizycznych i prawnych) wyróżniających się długoletnią aktywną działalnością społeczną na rzecz SEP lub elektryki polskiej, Zarząd Główny SEP ustanowił dotychczas następujące wyróżnienia:

- godność Członka Honorowego SEP,
- godność Zasłużonego Seniora SEP,
- Odznakę Honorową SEP (trzystopniową: srebrna, złota, szafirowa),
- Dyplom Uznania (dla aktywnych członków z co najmniej 50-letnim stażem w SEP).
- Medale imienia zasłużonych elektryków dla SEP jak niżej:
 - prof. Romana Podoskiego,
 - prof. Mieczysława Pożaryskiego,
 - prof. Janusza Groszkowskiego,
 - inż. Kazimierza Szpotańskiego,
 - prof. Stanisława Fryzego,
 - prof. Alfonsa Hoffmanna,
 - prof. Jana Obrąpalskiego,
 - inż. Michała Doliwo-Dobrowolskiego,
 - prof. Włodzimierza Krukowskiego,
 - prof. Romana Dzieślewskiego,
 - inż. Karola F. Pollaka.

REGULAMIN NADAWANIA MEDALU IM. PROFESORA ROMANA PODOSKIEGO

1. Postanowienia ogólne

1.1. W Roku Nauki Polskiej, Stowarzyszenie Elektryków Polskich uchwałą Zarządu Głównego z 1974 r. ustanowiło medal im. prof. Romana Podoskiego.

1.2. Ustanowienie medalu miało na celu:

- a) uczcić setną rocznicę urodzin Romana Podoskiego, profesora Politechniki Warszawskiej i członka honorowego SEP;
- b) zintegrować inżynierów i techników trakcji elektrycznej, rozproszonych w różnych gałęziach gospodarki narodowej, dla których postać Profesora jest symbolem wiedzy oraz pracy zawodowej i społecznej.

1.3. Medal wykonany jest z tombaku patynowanego, według projektu artysty rzeźbiarza, medaliera - Edwarda Gorola.

- a) kształt medalu - okrągły, średnica 70 mm;
- b) awers - podobizna prof. R. Podoskiego i lata życia „1873, 1954”, napis wokół: „Roman Podoski, pionier trakcji elektrycznej w Polsce”;
- c) rewers – widok tunelu i torów kolejowych oraz pociągu, powyżej rok „1973”.

1.3. Medal wykonano w liczbie 500 sztuk i wybito w Mennicy Polskiej S.A., (rok emisji 1974); kolejne 300 sztuk wybito w 1978 r. i w 2002 r.

2. Kryteria nadawania medalu

2.1. Medal może być nadany jednorazowo:

- a) członkom SEP;
- b) osobom nie stowarzyszonym w SEP bez względu na przynależność państwową;
- c) instytucjom i organizacjom (jako wyraz uznania środowiska za zasługi i osiągnięcia naukowe lub długoletnią oraz wyróżniającą pracę zawodową i społeczną w zakresie rozwoju trakcji elektrycznej).

2.2. Każdy wniosek o nadanie medalu im. prof. Romana Podoskiego musi być zaopiniowany przez centralną Sekcję Trakcji Elektrycznej SEP.

Załączniki:

- formularz wniosku o nadanie medalu,
- wzór dyplomu i informacja o patronie.

....., dnia

Decyzją ZG SEP

z dnia

protokół nr

.....

nadano medal nr.....

(wnioskodawca)

WNIOSEK

o nadanie medalu im. prof. Romana Podoskiego

z okazji

1. Nazwisko i imię kandydata / nazwa instytucji *)
2. Data urodzenia / data powstania*)
3. Adres zamieszkania / siedziba*)
4. Wykształcenie / profil działalności *)
5. Tytuł naukowy (zawodowy)
6. Miejsce pracy i stanowisko
7. Rok wstąpienia do SEP
8. Opłacane składki członkowskie TAK / NIE*)
9. Posiadane odznaki honorowe i wyróżnienia (nazwa i rok nadania):
SEP
- NOT
- inne.....
10. Działalność zawodowa i naukowa (załącznik):
11. Propozycja wpisu do dyplomu:
.....

12. Wnioskodawca:

.....
(funkcja, imię i nazwisko – podpis, w przypadku wniosku oddziału – pieczęć)

13. Nie posiadamy / posiadamy* zgodę kandydata do wyróżnienia na przetwarzanie powyższych danych przez SEP i FSNT NOT w celach związanych z realizacją statutowych zadań. Przyjmujemy zapewnienia SEP, że dane te nie zostaną udostępnione innym podmiotom bez zgody kandydata, oraz że będzie on miał możliwość wglądu i wprowadzenia korekty własnych danych w bazie SEP.

.....
(podpis wnioskodawcy)

14. Opinia Centralnej Sekcji Trakcji Elektrycznej SEP:.....

.....
(funkcja, imię nazwisko – podpis)

Propozycja CKWH:

Data Protokół nr

.....
(podpis przew. CKWH)

*) niepotrzebne skreślić

Rok założenia 1919

STOWARZYSZENIE ELEKTRYKÓW POLSKICH

Decyzją Zarządu Głównego SEP

został/a

Kol.

Wyróżniony/a medalem

im. profesora Romana Podoskiego

w uznaniu zasług dla rozwoju trakcji elektrycznej

Prezes SEP

Nr

Warszawa, r.

Profesor Roman PODOSKI (1873-1954); polski uczoney elektryk – pionier elektryfikacji kolejnictwa w Polsce; działacz społeczny; od 1946 r. profesor zwyczajny Politechniki Warszawskiej; autor wielu (ponad 50-u) publikacji naukowych szczególnie w dziedzinie trakcji i napędu elektrycznego,

redaktor naczelny i współautor czterotomowego Podręcznika Inżyniera Elektryka (1949 – 54); działacz Koła Elektrotechnicznego Stowarzyszenia Techników w Warszawie (1914); współzałożyciel SEP, wieloletni prezes Oddziału Warszawskiego, członek honorowy SEP; od 1952 r. członek PAN.

Studiował na Wydziale Mechanicznym Szkoły Politechnicznej we Lwowie oraz potem na Wydziale Elektromechanicznym Politechniki w Zurichu, gdzie w 1896 r. uzyskał dyplom inżyniera. Po studiach podjął prace projektanta i budowniczego tramwajowej trakcji elektrycznej w Zurichu, Kolonii i Katanii, a potem w Como (Włochy). Od 1902 r., po powrocie do Kijowa elektryfikował miasta Rosji, a od 1907 r. przeniósł się do Warszawy, gdzie w 1908 r. uruchomił pierwsze linie trakcji tramwajowej.

Podczas I Wojny Światowej R. Podoski przebywał na Ukrainie w rodzinnych stronach, a w 1918 r. powrócił do Warszawy i wykładał na Wydziale Elektrycznym w Katedrze Kolejnictwa elektrycznego i Prostowników Politechniki Warszawskiej. Działalność zawodową łączył z pracą dydaktyczną i naukową. Jego zespół prowadził wiele badań m.in. nad mocą silników trakcyjnych i prądami błędzącymi wokół torowisk tramwajowych. On sam zajmował się głównie elektryfikacją polskich kolei. W latach 1928 - 30 opracował i ogłosił projekt elektryfikacji warszawskiego węzła kolejowego, po czym miała nastąpić elektryfikacja trzech magistrali: z Warszawy do Katowic i Krakowa, z Warszawy do Poznania oraz z Krakowa przez Przemyśl do Lwowa.

W czasie okupacji R. Podoski wykładał w Warszawie, w ramach tajnego nauczania, napędy i kolejnictwo elektryczne w Państwowej Szkole Elektrycznej i Państwowej Wyższej Szkole Technicznej.

Po zakończeniu II Wojny Światowej przystąpił do odbudowy warszawskiego węzła kolejowego, w 1945 r. objął Katedrę Kolejnictwa Elektrycznego i Prostowników na Wydziale Politechniki Warszawskiej. Ponadto zajmował się też budową Szybkiej Kolei Miejskiej w Trójmieście, elektryfikacją linii Warszawa – Śląsk oraz rozbudową trakcji trolejbusowej w Wałbrzychu. Był współautorem planu elektryfikacji polskich kolei w powojennych granicach.

Medal projektował artysta rzeźbiarz, medalier – Edward Gorol

Wykonano w Mennicy Polskiej S.A.

REGULAMIN NADAWANIA MEDALU IM. PROFESORA MIECZYŚŁAWA POŻARYSKIEGO

1. Postanowienia ogólne

1.1. Medal im. profesora Mieczysława Pożaryskiego został ustanowiony uchwałą XX Walnego Zjazdu Delegatów Stowarzyszenia Elektryków Polskich w Bydgoszczy, w dniach 27-29.06.1975 r., z okazji przypadającej w 1975 r. setnej rocznicy urodzin Profesora.

1.2. Ustanowienie medalu ma na celu:

- a) upamiętnienie zasług prof. Mieczysława Pożaryskiego – wybitnego polskiego elektryka, znakomitego popularyzatora wiedzy w dziedzinie elektryki, wychowawcy licznej kadry elektryków polskich oraz zasłużonego działacza, pierwszego prezesa Stowarzyszenia Elektryków Polskich (SEP) i członka honorowego SEP;
- b) podkreślenie dokonań w dziedzinie elektryki oraz jej znaczenia w rozwoju gospodarki narodowej.

1.3. Medal wykonany jest z tombaku patynowanego, według projektu artysty rzeźbiarza i medaliera Edwarda Gorola.

- a) kształt medalu – okrągły, średnica 70 mm;
- b) awers – podobizna prof. M. Pożaryskiego oraz napisy:
„pierwszy prezes Stowarzyszenia Elektryków Polskich, Mieczysław Pożaryski, 1875-1945”;
- c) rewers – napis „wychowawca wielu pokoleń elektryków polskich” wkomponowany w otok z symbolami elektrycznymi.

1.4. Medal wykonano w liczbie 2 000 sztuk, wybito w Mennicy Polskiej S.A. (emisja w roku 1977); kolejne 1 000 sztuk wybito w 2011 r.

2. Kryteria przyznawania medalu

2.1. Medal może być nadany jednorazowo członkowi SEP lub osobie, niebędącej członkiem SEP bez względu na przynależność państwową, za wybitną, twórczą pracę w dziedzinie elektryki, jak również za zasługi, osiągnięcia i działalność na polu naukowym, technicznym, pedagogicznym, zawodowym lub społecznym, w każdym z działów lub specjalności elektrycznej. Medal może być nadany, również osobie prawnej.

Załączniki:

- formularz wniosku o nadanie medalu,
- wzór dyplomu i informacja o patronie.

....., dnia

Decyzją ZG SEP

z dnia

protokół nr

.....

nadano medal nr.....

(wnioskodawca)

WNIOSEK

o nadanie medalu im. prof. Mieczysława Pożaryskiego

z okazji

1. Nazwisko i imię kandydata / nazwa instytucji *)

.....

2. Data urodzenia / data powstania *)

3. Adres zamieszkania / siedziba *)

4. Wykształcenie / profil działalności *)

5. Tytuł naukowy (zawodowy)

6. Miejsce pracy i stanowisko

7. Rok wstąpienia do SEP

8. Opłacane składki członkowskie TAK / NIE *)

9. Posiadane odznaki honorowe i wyróżnienia (nazwa i rok nadania):

SEP

NOT

inne.....

10. Działalność i osiągnięcia naukowe, techniczne, dydaktyczne, zawodowe, publikacje krajowe i zagraniczne (załącznik):

.....

.....

11. Praca społeczna w SEP: (pełnione funkcje i zasługi w propagowaniu celów SEP - załącznik)

.....

12. Propozycja wpisu do dyplomu:

.....

13. Inicjujący /wnioskodawca:

.....

(funkcja, imię i nazwisko – podpis; w przypadku wniosku oddziału – pieczęć)

14. Nie posiadamy / posiadamy* zgodę kandydata do wyróżnienia na przetwarzanie powyższych danych przez SEP i FSNT NOT w celach związanych z realizacją statutowych zadań. Przyjmujemy zapewnienia SEP, że dane te nie zostaną udostępnione innym podmiotom bez zgody kandydata, oraz że będzie on miał możliwość wglądu i wprowadzenia korekty własnych danych w bazie SEP.

.....
(podpis wnioskodawcy)

Propozycja CKWH:

Data Protokół nr

.....
(podpis przew. CKWH)

*) niepotrzebne skreślić

Rok założenia 1919

STOWARZYSZENIE ELEKTRYKÓW POLSKICH

Decyzją Zarządu Głównego SEP

został/a

Kol.

wyróżniony/a medalem

im. profesora Mieczysława Pożaryskiego

***w uznaniu zasług dla rozwoju
Stowarzyszenia Elektryków Polskich***

Prezes SEP

Nr

Warszawa, r.

Profesor Mieczysław POŻARYSKI (1875-1945) – wybitny inżynier elektryk; wielki społecznik i patriota; autor podręczników i poradników oraz wydawca czasopism elektrotechnicznych. Ukończył Instytut Technologiczny w Petersburgu i Politechnikę w Darmstadt, uzyskując dyplom inżyniera elektryka w 1899 r.

W tym też roku podjął swoją pierwszą działalność dydaktyczną stając się wieloletnim wykładowcą elektrotechniki i fizyki w szkole średniej mechaniczno-technicznej im. Wawelberga i Rotwanda w Warszawie. W 1902 r. przyjął dodatkowo asystenturę w Katedrze Elektrotechniki Warszawskiego Instytutu Politechnicznego (dziś PW). W 1918 r. podjął pracę wykładowcy na Wydz. Budowy Maszyn i Elektrotechniki Politechniki Warszawskiej, a dwa lata później został profesorem zwyczajnym tej uczelni. Po reorganizacji wydziału (1921) objął kierownictwo Katedry i Zakładu Elektrotechniki Ogólnej Wydziału Elektrycznego, którego potem (w okresie 1921-45) był wielokadencyjnym dziekanem. Podczas okupacji wykładał w kilku szkołach wyższych mieszczących się na terenie Politechniki Warszawskiej, biorąc czynny udział w akademickim, tajnym nauczaniu. Po wyzwoleniu Warszawy, resztkami sił, podjął trud reaktywacji „swego” wydziału.

M. Pożaryski, już od 1899 r., cieszył się wielkim autorytetem w środowisku elektryków jako naukowiec i działacz społeczny. Sprawował m. in. następujące funkcje i zaszczyty: sekretarz Delegacji Elektrotechnicznej (1901-1904), aktywny członek Towarzystwa Kultury Polskiej (1906-1913), przewodniczący Koła Elektrotechników w Stowarzyszeniu Techników w Warszawie (1910-1919), delegat inżynierów polskich na Kongresie Założycielskim FIDI-C w Genewie (1913), przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Zjazdu Założycielskiego Elektrotechników Polskich w Warszawie (1919), na którym zostało powołane SEP.

W uznaniu zasług naukowo-dydaktycznych został pierwszym (i wielokadencyjnym) prezesem SEP (1919-1928) oraz pierwszym Członkiem Honorowym w historii tego stowarzyszenia (1925). Identycznego zaszczytu, członkostwa honorowego, dostąpił ze strony Stowarzyszenia Elektryków Czechosłowacji (1933).

M. Pożaryski był autorem kilkudziesięciu podręczników i skryptów akademickich (np.: Podstawy naukowe elektrotechniki łącznie z zasadami pomiarów; Teoria prądów szybkozmiennych; Przystępna elektrotechnika prądów silnych – współautorstwa z G. Henslem) oraz znakomitym popularyzatorem techniki, autorem wielu artykułów i recenzji z dziedziny elektryki w różnych czasopismach: „Przegląd Techniczny”, „Przegląd Elektrotechniczny”, „Wiadomości Matematyczne”, „Wszechświat”, „Czasopismo Techniczne”. Był również naczelnym redaktorem „Przeglądu Elektrotechnicznego” (1921-1926) i „Wiadomości Elektrotechnicznych” (1933-1939).

Medal projektował artysta rzeźbiarz, medalier – Edward Gorol
Wykonano w Mennicy Polskiej S.A.

REGULAMIN NADAWANIA MEDALU IM. PROFESORA JANUSZA GROSZKOWSKIEGO

1. Postanowienia ogólne

- 1.1. Medal im. profesora Janusza Groszkowskiego, jednego z najwybitniejszych elektryków, został ustanowiony uchwałą XXIII Walnego Zjazdu Delegatów Stowarzyszenia Elektryków Polskich w dniach 5-7.10.1984 r. w Poznaniu, w uznaniu zasług Profesora.
- 1.2. Ustanowienie medalu ma na celu:
 - a) upamiętnienie zasług profesora Janusza Groszkowskiego, wybitnego naukowca polskiego, wieloletniego prezesa Polskiej Akademii Nauk, założyciela pierwszego w kraju Instytutu Radiotechnicznego (późniejszego Państwowego Instytutu Telekomunikacyjnego), zasłużonego uczestnika ruchu oporu w latach 1942-1944, nauczyciela i wychowawcy wielu pokoleń elektryków, laureata nagród państwowych, prezesa i członka honorowego Stowarzyszenia Elektryków Polskich, a także członka wielu zagranicznych stowarzyszeń naukowo-technicznych;
 - b) wyróżnienie osób szczególnie zasłużonych dla elektroniki i Stowarzyszenia Elektryków Polskich.
- 1.3. Medal wykonany jest z tombaku patynowanego, według projektu artysty plastyka, medaliera – Gertrudy Kuziemskiej-Wilczopolskiej.
 - a) kształt medalu – okrągły, średnica 70 mm;
 - b) awers – podobizna prof. J. Groszkowskiego oraz napis: „Janusz Groszkowski 1898-1984”, „uczony, patriota, pionier radioelektroniki”;
 - c) rewers – wizerunek odznaki honorowej Stowarzyszenia Elektryków Polskich.
- 1.4. Na rewersie, w wyjątkowych przypadkach, możliwe jest wygrawerowanie nazwiska otrzymującego i kolejny numer medalu.
- 1.5. Medal w liczbie 2 000 sztuk wybito w Mennicy Polskiej S.A. (data emisji: 1987 r.).

2. Kryteria przyznawania medalu

- 2.1. Medal może być nadany:
 - a) członkowi SEP lub innej osobie, za twórczą pracę w dziedzinie elektryki, ze szczególnym uwzględnieniem dziedzin uprawianych przez Profesora, jak również za zasługi, osiągnięcia i działalność na polu naukowym, technicznym, pedagogicznym, zawodowym lub społecznym w każdym z działów lub specjalności elektrycznej,
 - b) osobom prawnym, instytucjom, szkołom itp. związanym z osobą Profesora.

Załączniki:

- formularz wniosku o nadanie medalu,
- wzór dyplomu i informacja o patronie.

....., dnia Decyzją ZG SEP
z dnia
..... protokół nr
..... nadano medal nr.....
(wnioskodawca)

WNIOSEK
o nadanie medalu im. prof. Janusza Groszkowskiego

z okazji

1. Nazwisko i imię kandydata / nazwa instytucji *)

2. Data urodzenia / data powstania *)

3. Adres zamieszkania / siedziba *)

4. Wykształcenie / profil działalności *)

5. Tytuł naukowy (zawodowy)

6. Miejsce pracy i stanowisko

7. Rok wstąpienia do SEP

8. Opłacane składki członkowskie TAK / NIE *)

9. Posiadane odznaki honorowe i wyróżnienia (nazwa i rok nadania):

SEP

NOT

inne.....

10. Działalność i osiągnięcia naukowe, techniczne, dydaktyczne, zawodowe, publikacje krajowe i zagraniczne (załącznik):

.....

.....

11. Praca społeczna w SEP (pełnione funkcje i zasługi w propagowaniu celów SEP (załącznik):

.....

12. Propozycja wpisu do dyplomu:

.....

13. Inicjator / wnioskodawca:

.....

(funkcja, imię i nazwisko – podpis, w przypadku wniosku oddziału – pieczęć)

13. Nie posiadamy / posiadamy* zgodę kandydata do wyróżnienia na przetwarzanie powyższych danych przez SEP i FSNT NOT w celach związanych z realizacją statutowych zadań. Przyjmujemy zapewnienia SEP, że dane te nie zostaną udostępnione innym podmiotom bez zgody kandydata, oraz że będzie on miał możliwość wglądu i wprowadzenia korekty własnych danych w bazie SEP.

.....
(podpis wnioskodawcy)

Propozycja CKWH:

Data Protokół nr

.....
(podpis przew. CKWH)

*) niepotrzebne skreślić

Rok założenia 1919

STOWARZYSZENIE ELEKTRYKÓW POLSKICH

Decyzją Zarządu Głównego SEP

został/a

Kol.

wyróżniony/a medalem

im. profesora Janusza Groszkowskiego

w uznaniu szczególnych zasług dla rozwoju elektryki

Prezes SEP

Nr

Warszawa, r.

Janusz GROSZKOWSKI (1898-1984) – inżynier, wybitny polski naukowiec (nominat do nagrody Nobla); założyciel pierwszego w kraju Instytutu Radiotechnicznego; profesor zwyczajny Politechniki Warszawskiej; prezes PAN; bezpartyjny polityk; działacz społeczny; **prezes SEP (1936-1937)** .

Ukończył Politechnikę Warszawską (1919) i Oficerską Szkołę Łączności w Paryżu (1922). W latach 1923-1939 był pracownikiem naukowo-dydaktycznym Politechniki Warszawskiej, gdzie otrzymał tytuł profesora zwyczajnego nauk technicznych (1935), a w latach 1929-1939 jednocześnie dyrektorem Instytutu Radiotechnicznego. W latach 1936-1937 został prezesem Stowarzyszenia Elektryków Polskich, a w 1957 r. jego Członkiem Honorowym.

W latach 1941-1944, jako żołnierz AK, był doradcą naukowo-technicznym ds. łączności Delegatury Rządu na Kraj i m in. opracował dla łączności nadajniki kwarcowe oraz rozpracował system sterowania latających bomb V1 i rakiet V2.

Po wojnie podjął pracę na Politechnice Łódzkiej (1945-1946), a potem już do emerytury powrócił na Wydział Elektryczny Politechniki Warszawskiej (1946-1968). Równoległe do pracy dydaktycznej, był członkiem różnych gremiów naukowych i sprawował tam wiodące funkcje m in.: Polska Akademia Nauk (1955-1980), w tym jako prezes (1962-1971); dyrektor Państwowego Instytutu Telekomunikacji (1945-1951); założyciel i członek Instytutu Podstawowych Problemów Techniki (1953-1963) oraz Zakładu Elektroniki przy PAN.

Jego dorobek naukowy tworzy około 300 prac naukowo-popularyzatorskich i książek z dziedziny elektroniki, radioelektryki, konstrukcji radaru, drgań elektrycznych (harmonicznych), zmian indukcyjności, technologii wysokiej próżni oraz lamp elektronowych. W uznaniu zasług otrzymał: doktoraty honoris causa Politechnik: Warszawskiej (1962), Łódzkiej (1964) i Gdańskiej (1975); członkostwo Akademii Nauk: Czechosłowacji, Węgier i ZSRR (1965), Rumunii i Bułgarii (1966) oraz Kuby (1971); członkostwo honorowe Stowarzyszeń Elektryków: Polski (1957), Francji (1967) i Ameryki (1971).

Prof. Janusz Groszkowski, już w okresie emerytalnym, sprawował w Polsce wiele funkcji społeczno-politycznych m in.: wice i przewodniczącego Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu (1968-1976 do czasu rezygnacji, w proteście przeciw zmianom konstytucji); bezpartyjnego posła VI-ej kadencji Sejmu PRL i z-cy przewodniczącego Rady Państwa (1972-1976); członka Rady Naczelnej Związku Bojowników o Wolność i Demokrację (1974-1979).

Za swą działalność uhonorowany został kilkunastoma orderami i odznaczeniami m in.: Krzyżem Złotym Orderu Wojennego Virtuti Militari, Krzyżem Niepodległości (1933), Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (1937 i 1954) oraz Orderem Budowniczych Polski Ludowej (1964).

*Medal projektowała artysta plastyk, medalier – Gertruda Kuziemska-Wilczopolska
Wykonano w Mennicy Polskiej S.A.*

REGULAMIN NADAWANIA MEDALU IM. INŻYNIERA KAZIMIERZA SZPOTAŃSKIEGO

1. Postanowienia ogólne

- 1.1. Medal im. inżyniera elektryka Kazimierza Szpotańskiego został ustanowiony uchwałą Zarządu Głównego SEP, w dniu 20 listopada 1986 roku. Propozycję ufundowania medalu wysunęło grono działaczy Oddziału Warszawskiego SEP w porozumieniu z Kołem SEP przy Zakładach Wytwórczych Aparatury Wysokiego Napięcia (ZWAR).
- 1.2. Ustanowienie medalu miało na celu upamiętnienie działalności i zasług inżyniera Kazimierza Szpotańskiego – pioniera polskiego przemysłu elektrotechnicznego, założyciela pierwszej polskiej fabryki aparatów elektrycznych (FAE) w Warszawie, wychowawcy i opiekuna licznej kadry inżynieryjno-technicznej, współzałożyciela i długoletniego działacza SEP.

Inżynier Kazimierz Szpotański był prezesem SEP w latach 1938-1946. Pośmiertnie w 1969 r. nadano Mu godność członka honorowego SEP.

- 1.3. Medal im. Kazimierza Szpotańskiego jest wyrazem uznania dla jego wybitnych zasług w rozwoju polskiego przemysłu elektrotechnicznego, organizacji przemysłowo-gospodarczych oraz ruchu stowarzyszeniowego, zwłaszcza w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich.
- 1.4. Medal wykonany jest w brązie patynowym, według projektu artysty rzeźbiarza – Marka Sarełto,
 - a) kształt medalu – okrągły, średnica 70 mm;
 - b) awers – podobizna inż. K. Szpotańskiego i napis wokół: „Kazimierz Szpotański 1887-1966”;
 - c) rewers – napis w kilku wierszach „współtwórca polskiego przemysłu elektrotechnicznego, współzałożyciel, prezes, członek honorowy Stowarzyszenia Elektryków Polskich”, poniżej małe logo SEP.
- 1.5. Medal wykonano w liczbie 850 sztuk, wybito w Mennicy Polskiej S.A., (data emisji: 1987 r.); kolejne 300 szt. wybito w 2014 r.

2. Kryteria nadawania medalu

- 2.1. Medal im. Kazimierza Szpotańskiego może być nadany:
 - 1) zasłużonym przedstawicielom przemysłu elektrotechnicznego, zwłaszcza w dziedzinie aparatów elektrycznych;
 - 2) osobom prawnym, wykazującym się szczególnymi osiągnięciami w zakresie aparatury elektrycznej.

Załączniki:

- formularz wniosku o nadanie medalu,
- wzór dyplomu i informacja o patronie.

....., dnia

Decyzją ZG SEP

z dnia

protokół nr

.....

nadano medal nr.....

(wnioskodawca)

WNIOSEK

o nadanie medalu im. inż. Kazimierza Szpotańskiego

z okazji

1. Nazwisko i imię kandydata / nazwa instytucji *)

.....

2. Data urodzenia / data powstania *)

3. Adres zamieszkania / siedziba *)

4. Wykształcenie / profil działalności *)

5. Tytuł naukowy (zawodowy)

6. Miejsce pracy i stanowisko

.....

7. Rok wstąpienia do SEP

8. Opłacane składki członkowskie TAK / NIE *)

9. Posiadane odznaki honorowe i wyróżnienia (nazwa i rok nadania):

SEP

NOT

inne.....

10. Wkład w rozwój przemysłu elektrotechnicznego: (w tym osiągnięcia naukowe i zawodowe - załącznik)

.....

.....

.....

.....

12. Inicjator/wnioskodawca:

.....

(funkcja, imię i nazwisko – podpis, w przypadku wniosku oddziału – pieczęć)

13. Nie posiadamy / posiadamy* zgodę kandydata do wyróżnienia na przetwarzanie powyższych danych przez SEP i FSNT NOT w celach związanych z realizacją statutowych zadań. Przyjmujemy zapewnienia SEP, że dane te nie zostaną udostępnione innym podmiotom bez zgody kandydata, oraz że będzie on miał możliwość wglądu i wprowadzenia korekty własnych danych w bazie SEP.

.....
(podpis wnioskodawcy)

Propozycja CKWH:

Data Protokół nr

.....

.....
(podpis przew. CKWH)

*) niepotrzebne skreślić

Rok założenia 1919

STOWARZYSZENIE ELEKTRYKÓW POLSKICH

Decyzją Zarządu Głównego SEP

został/a

Kol.

wyróżniony/a medalem

im. inżyniera Kazimierza Szpotańskiego

**w uznaniu zasług dla przemysłu elektrotechnicznego
i polskiej elektryki**

Prezes SEP

Nr

Warszawa, r.

Kazimierz SZPOTAŃSKI (1887-1966) – inżynier; wybitny organizator polskiego przemysłu elektrotechnicznego – niedoszły „polski Siemens”; wielki patriota i społecznik; współzałożyciel (1919) i późniejszy prezes SEP (1938-1946).

Ukończył Wyższą Szkołę Techniczną w Mittweid (1907), a potem Wydział Elektrotechniczny Politechniki w Berlinie-Charlottenburgu (1910-1911), uzyskując dyplom inżyniera elektryka. W latach 1907-1910 oraz 1911-1913 zdobywał praktykę zawodową w niemieckich fabrykach AEG (Berlin), a później w jej oddziałach w Rosji (Charków i Ryga).

Już w 1912 r. rozpoczął działalność społeczną, brał udział w Zjeździe Techników Polskich w Krakowie, a w latach 1917-1918 sprawował funkcję skarbnika w charkowskim oddziale Stowarzyszenia Techników Polskich.

W 1918 r. powrócił do Warszawy, otworzył tu warsztat „Fabryka Aparatów Elektrycznych – K. Szpotański” i przystąpił do Koła Elektrotechników przy Stowarzyszeniu Techników w Warszawie. W 1919 r., u boku prof. M. Pożaryskiego, stał się współzałożycielem Stowarzyszenia Elektrotechników Polskich i członkiem pierwszego Zarządu SEP.

Warsztat - fabryka ciągle się rozbudowywała, a w 1924 r. została przekształcona w spółkę akcyjną pn. Fabryka Aparatów Elektrycznych - K. Szpotański i S-ka S.A. (FAE).

W 1929 r. firma FAE S.A. stała się pierwszym członkiem zbiorowym SEP.

Dzięki trafnym decyzjom biznesowym i konsekwencji inwestycyjnej, korzystaniu z licencji i ich udoskonalaniu oraz trosce o rozwój zawodowy kadry, K. Szpotański zyskał zaufanie dla prowadzonej polityki rozwojowej zarówno wśród akcjonariuszy jak i załogi swej firmy, która przetrwała nie tylko światowy kryzys gospodarczy lat 1928-1932, ale w 1939 r. uzyskała aż 50 % udziału w polskim rynku aparatów elektrycznych (ponad 1000 asortymentów aparatów m in.: liczniki en. elektrycznej, aparaty rentgenowskie, wyłączniki małoolejowe 150 kV, generatory fal udarowych do 1600 kV, mierniki elektryczne itp.). Tuż przed wojną, w 1939 r. w Warszawie - Międzyzlesiu otwarty został nowy Oddział FAE S.A.

Podczas II wojny światowej, K. Szpotański nadal kierował fabryką. Jego biuro opracowywało dokumentację nowych aparatów. Pod szyldem firmy ukrywał osoby prześladowane, wielu elektryków, członków ruchu oporu oraz otaczał opieką i wspomagał rodziny pracowników. W latach 1940-1944 przewodniczył też konspiracyjnej działalności statutowej SEP, którego Tajna Komisja Elektryfikacji Kraju opracowała wieloletni program elektryfikacji Polski, a działalność prowadziły również Centralne Komisje: Normalizacji Elektrotechnicznej oraz Słownictwa Elektrotechnicznego.

Po zakończeniu wojny, FAE S.A. została upaństwowiona pn. Pierwsza Państwowa Fabryka Aparatów Elektrycznych, a K. Szpotański został jej dyrektorem naczelnym (1945-1947). W latach 1949-1956, za swoją przeszłość, bezpartyjność i poglądy, ze względów politycznych został poddany szykanom i odsunięty od wpływu na rozwój polskiej elektroenergetyki.

K. Szpotański za swoje osiągnięcia dla kraju został dwukrotnie odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (w 1937 r. oraz w 1959 r.), a w 1969 r., pośmiertnie otrzymał Członkostwo Honorowe SEP.

REGULAMIN NADAWANIA MEDALU IM. PROFESORA STANISŁAWA FRYZEGO

1. Postanowienia ogólne

- 1.1. Medal im. profesora Stanisława Fryzego został ustanowiony uchwałą Zarządu Głównego SEP w dniu 25.11.1999 r., w celu upamiętnienia Jego zasług dla rozwoju polskiej elektryki. Ten wybitny uczony cieszył się międzynarodowym uznaniem jako współtwórca podstaw elektrotechniki teoretycznej. Był znakomitym pedagogiem i popularyzatorem wiedzy o elektryczności. Był wychowawcą wielu pokoleń inżynierów elektryków na Politechnikach: Lwowskiej i Śląskiej.
Profesor Stanisław Fryze był człowiekiem ceniącym w nauce i w życiu takie wartości, jak: prawda, patriotyzm, nieuleganie przemijającym modom i koniunkturze. Był aktywnym i cenionym działaczem SEP. W 1989 roku uzyskał pośmiertnie godność Członka Honorowego Stowarzyszenia Elektryków Polskich.
- 1.2. Medal wykonany jest z tombaku patynowanego, według projektu artysty rzeźbiarza – Stanisława Słodowego.
 - a) kształt medalu – okrągły, średnica 70 mm;
 - b) awers – podobizna prof. S. Fryzego i napis wokół:
„profesor Stanisław Fryze 1885–1964, wybitny elektrotechnik – pedagog”;
 - c) rewers – napis w kilku wierszach „uczony i wychowawca wielu pokoleń inżynierów elektryków”, u góry logo SEP.
- 1.3. Medal wykonano w liczbie 500 sztuk, wybito w Mennicy Polskiej S.A., staraniem oddziałów Gliwickiego i Zagłębia Węglowego (data emisji: 2001 r.).

2. Kryteria nadawania medalu

- 2.1. Medal może być nadany członkom SEP albo innym osobom z kraju lub za granicą, a także osobom prawnym.
- 2.2. Wyróżnienie może być nadawane:
 - a) pracownikom nauki, nauczycielom akademickim lub szkół średnich za wyróżniającą się działalność naukową i dydaktyczną w dziedzinie szeroko rozumianej elektryki,
 - b) instytucjom, szkołom oraz organizacjom związanym w sposób szczególny z osobą Profesora, a także zasłużonym seniorom SEP, mającym szczególne zasługi we wspieraniu i organizowaniu działalności dydaktycznej.

Załączniki:

- formularz wniosku o nadanie medalu,
- wzór dyplomu i informacja o patronie.

....., dnia

Decyzją ZG SEP

z dnia

protokół nr

.....

nadano medal nr.....

(wnioskodawca)

WNIOSEK

o nadanie medalu im. prof. Stanisława Fryzego

z okazji

1. Nazwisko i imię kandydata / nazwa instytucji *)

.....

2. Data urodzenia / data powstania *)

3. Adres zamieszkania / siedziba *)

4. Wykształcenie / profil działalności *)

5. Tytuł naukowy (zawodowy)

6. Miejsce pracy i stanowisko

.....

7. Rok wstąpienia do SEP

8. Opłacane składki członkowskie TAK / NIE *)

9. Posiadane odznaki honorowe i wyróżnienia (nazwa i rok nadania):

SEP

NOT

inne.....

10. Działalność i osiągnięcia naukowe, techniczne, dydaktyczne, zawodowe, publikacje krajowe i zagraniczne:

.....

11. Praca społeczna w SEP (pełnione funkcje lub zasługi w propagowaniu celów SEP - załącznik)

.....

12. Propozycja wpisu do dyplomu:

.....

13. Inicjator/ wnioskodawca

.....
(funkcja, imię i nazwisko – podpis; w przypadku wniosku oddziału – pieczęć)

13. Nie posiadamy / posiadamy* zgodę kandydata do wyróżnienia na przetwarzanie powyższych danych przez SEP i FSNT NOT w celach związanych z realizacją statutowych zadań. Przyjmujemy zapewnienia SEP, że dane te nie zostaną udostępnione innym podmiotom bez zgody kandydata, oraz że będzie on miał możliwość wglądu i wprowadzenia korekty własnych danych w bazie SEP.

.....
(podpis wnioskodawcy)

Propozycja CKWH:

Data Protokół nr

.....

.....
(podpis przew. CKWH)

*) niepotrzebne skreślić

Rok założenia 1919

STOWARZYSZENIE ELEKTRYKÓW POLSKICH

Decyzją Zarządu Głównego SEP

został/a

Kol.

wyróżniony/a medalem

im. profesora Stanisława Fryzego

**w uznaniu wybitnej i twórczej pracy
naukowo-technicznej w dziedzinie elektryki**

Prezes SEP

Nr

Warszawa, r.

Stanisław FRYZE (1885-1964) – profesor Politechniki Lwowskiej (1925-1939) i Gliwickiej (1946-1964); uczyony o wielkim talencie wdrażania osiągnięć elektrotechniki teoretycznej do praktyki inżynierskiej, wychowawca wielu znakomitych elektryków polskich, wspaniały wykładowca o legendarnej ekspresji i renomie; członek SEP.

Po uzyskaniu matury (1905), z konieczności podjął pracę zarobkową w Austriackich Zakładach Siemens-Schuckert w Krakowie, potem w oddziale Lwowskim Siemensa, a następnie w centrali, w Wiedniu (1912). Studiował w Szkole Politechnicznej we Lwowie, z okresowymi przerwami na austro-węgierską mobilizację wojskową (I wś), a w 1917 r. otrzymał dyplom na Oddziale Elektrotechnicznym Wydziału Budowy Maszyn. W 1919 r. został członkiem Polskiego Towarzystwa Politechnicznego, a w 1922 r. po obronie pracy „Nowa teoria ogólnego obwodu elektrycznego” uzyskał doktorat na Politechnice Lwowskiej. Uczelniany senat, w 1925 r. powołał go jako prof. nadzwyczajnego w Katedrze Elektrotechniki Ogólnej. Jego wykłady cechowała niezwykła staranność, poprawność sformułowań, precyzja definicji, plastyczna i zrozumiała ilustracja istoty wywodu oraz adekwatne odwzorowania matematyczne, a to wszystko przyprawione: temperamentem, dowcipem, gestykulacją i zróżnicowaną intonacją głosu. Jego wykłady odbywały się przy pełnej sali słuchaczy i przy zainteresowaniu studentów często z innych wydziałów, a nawet uczniów szkół średnich oraz szerokiej publiczności.

W latach 1926-1934 napisał trzypięciotomowy litograficzny skrypt dla studentów politechniki pt. „Elektrotechnika ogólna”; t. I. Elektryczność i magnetyzm; t. II. Prądy stałe; t. III. Prądy zmienne; (całość 2445 stron i 2498 rysunków).

W 1932 r., po wygłoszeniu referatu pt. „Moc w obwodach elektrycznych o przebiegach odkształconych” na kongresie CIGRE w Paryżu, został członkiem towarzystw elektrotechnicznych: Francji, Niemiec i Rumunii., a w 1934 r. po kolejnych publikacjach naukowych został mianowany prof. zwyczajnym elektrotechniki na Politechnice Lwowskiej.

W 1939 r., po wkroczeniu Armii Czerwonej do Lwowa, na uczelnianym wiecu dziękczynnym zademonstrował dowód swej polskości i odwagi cywilnej m in. mówiąc: „...Polacy są przytłoczeni ogromem klęski militarnej zadanej przez hitlerizm i trudno teraz wyrażać radość, ale wierzymy, że to się odwróci /.../ Ten najeźdźca nie zatrzyma się na granicy Bugu ze swoim hasłem: Drang nach Osten. A wtedy, gdy Armia Czerwona zatknie zwycięskie sztandary w Berlinie, wtedy możecie od nas oczekiwać okrzyków - niech żyje Armia Czerwona”. W okresie wojny S. Fryze pracował w ukraińskim Lwowskim Instytucie Politechnicznym. W 1945 r. wraz z pięcioma innymi profesorami politechniki, za okazywanie polskości, został poddany represjom przez NKWD i osadzony na kilka miesięcy w obozie pracy w Donbasie.

W 1946 r. wyjechał ze Lwowa i osiadł w Gliwicach. Tam objął Katedrę Podstaw Elektrotechniki jako prof. zw. Politechniki Śląskiej. Tam też dostąpił szeregu zaszczytów: członek nadzw. PANT (1947); członek PKJ przy GUMiW (1950); członek tytularny PAN (1952); odznaczenie Krzyżem Kawalerskim OOP (1954); godność Członka Honorowego PTF (1955); Krzyż Komandorski OOP (1957); członek rzeczywisty PAN (1957); Członek Honorowy PTETiS (1962) oraz pośmiertnie Członek Honorowy SEP (1989).

Medal projektował artysta rzeźbiarz – Stanisław Słodowy
Wykonano w Mennicy Polskiej S.A.

REGULAMIN NADAWANIA MEDALU IM. PROFESORA ALFONSA HOFFMANNA

1. Postanowienia ogólne

- 1.1. Medal im. profesora Alfonsa HOFFMANNA został ustanowiony uchwałą XXXI Walnego Zjazdu Delegatów Stowarzyszenia Elektryków Polskich, odbywającego się w dniach 28-30.06.2002 r., w Zielonej Górze.
- 1.2. Ustanowienie medalu im. Alfonsa Hoffmanna ma na celu:
 - a) upamiętnienie Jego działalności i zasług w odbudowę zrębów państwowości Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1918 - 1920 oraz upamiętnienie Jego twórczej pracy w okresie 1920 - 1939 – w szczególności jako:
 - budowniczego i pierwszego dyrektora elektrowni wodnej Gródek;
 - głównego projektanta i budowniczego elektrowni Żar;
 - twórcy pierwszego systemu energetycznego Pomorza;
 - wybitnego działacza gospodarczego, mającego znaczący wpływ na rozwój elektroenergetyki Górnego Śląska;
 - działacza Stowarzyszenia Elektryków Polskich i prezesa SEP w kadencji 1937-1938.
 - b) upamiętnienie Jego pięknej karty walki i oporu w latach wojny 1939 - 1945;
 - c) upamiętnienie Jego osiągnięć w latach 1945 - 1963 jako:
 - autora ewidencji zasobów sił wodnych 24 rzek zachodniej i północnej Polski oraz opracowań teoretycznych i technicznych zasobów sił wodnych rzek polskich;
 - nauczyciela i wychowawcy wielu roczników studentów Politechniki Gdańskiej, członka honorowego SEP.
- 1.3. Medal wykonany jest z tombaku patynowanego, według projektu artysty rzeźbiarza Marka Guczalskiego:
 - a) kształt medalu – okrągły, średnica 70 mm;
 - b) awers – podobizna prof. A. Hoffmanna i napis „Profesor Alfons Hoffmann 1885-1963”;
 - c) rewers – napis w kilku wierszach: „prezes i członek honorowy Stowarzyszenia Elektryków Polskich” i napis wokół „Twórca Pomorskiego Systemu Elektroenergetycznego” oraz logo SEP.
- 1.4. Medal w liczbie 240. sztuk wybito w Mennicy Polskiej S.A., staraniem Oddziału Bydgoskiego SEP (data emisji: 2004 r. oraz 110 sztuk w 2015 r.)

2. Kryteria nadawania medalu

- 2.1. Medal może być nadany:
 - a) w uznaniu twórczych zasług w rozwoju energoelektryki polskiej, ze szczególnym uwzględnieniem dziedzin uprawianych przez profesora Alfonsa Hoffmanna.
 - b) za zasługi i osiągnięcia naukowe, techniczne, dydaktyczne lub organizacyjne kandydata powinny obejmować okres przynajmniej piętnastoletniej działalności na tym polu.
- 2.2. Medal może być nadany osobie prawnej pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w pkt. 2.1.
- 2.3. Wyróżnienie medalem pamiątkowym im. prof. Alfonsa Hoffmanna w latach 2001 - 2004 przez Kapitułę Medalu powołaną przy Oddziale Bydgoskim SEP, uznaje się za równoważne z wyróżnieniem tym medalem w trybie niniejszego regulaminu.

Załączniki:

- formularz wniosku o nadanie medalu,
- wzór dyplomu i informacja o patronie.

....., dnia

Decyzją ZG SEP

z dnia

protokół nr

.....

nadano medal nr.....

(wnioskodawca)

WNIOSEK

o nadanie medalu im. prof. Alfonsa Hoffmanna

z okazji

1. Nazwisko i imię kandydata / nazwa instytucji: *)

.....

2. Data urodzenia / data powstania: *)

3. Adres zamieszkania / siedziba: *)

4. Wykształcenie / profil działalności: *)

5. Tytuł naukowy (zawodowy):

6. Miejsce pracy i stanowisko:

.....

7. Rok wstąpienia do SEP:

8. Opłacanie składki członkowskiej: TAK / NIE *)

9. Posiadane odznaki honorowe i wyróżnienia (nazwa i rok nadania):

SEP

NOT

inne.....

10. Działalność i osiągnięcia naukowe, techniczne, dydaktyczne, zawodowe i publikacje (załącznik):

.....

.....

11. Praca społeczna w SEP (pełnione funkcje lub propagowanie SEP):

.....

12. Propozycja wpisu do dyplomu:

.....

12. Inicjator/ wnioskodawca:

.....

(funkcja, imię nazwisko – podpis, w przypadku wniosku oddziału – pieczęć)

13. Nie posiadamy / posiadamy* zgodę kandydata do wyróżnienia na przetwarzanie powyższych danych przez SEP i FSNT NOT w celach związanych z realizacją statutowych zadań. Przyjmujemy zapewnienia SEP, że dane te nie zostaną udostępnione innym podmiotom bez zgody kandydata, oraz że będzie on miał możliwość wglądu i wprowadzenia korekty własnych danych w bazie SEP.

.....
(podpis wnioskodawcy)

Propozycja CKWH:

Data Protokół nr

.....

.....
(podpis przew. CKWH)

*) niepotrzebne skreślić

Rok założenia 1919

STOWARZYSZENIE ELEKTRYKÓW POLSKICH

Decyzją Zarządu Głównego SEP

został/a

Kol.

wyróżniony/a medalem

im. profesora Alfonsa Hoffmanna

***w uznaniu osiągnięć w rozwoju
polskiej elektroenergetyki***

Prezes SEP

Nr

Warszawa, r.

Alfons HOFFMANN (1885 - 1963) - profesor Politechniki Gdańskiej; zamiłowany naukowiec, wykładowca, doskonały praktyk-racjonalizator, wielce zasłużony pionier rozwoju elektryki polskiej; wybitny syn Ziemi Pomorskiej; człowiek o nieskazitelnej prawości i dobroci oraz głębokiej kultury; prezes Stowarzyszenia Elektryków Polskich (1937-1938);

W 1905 r. ukończył gimnazjum humanistyczne, a w 1911 r. Wydział Maszynowy i Elektrotechniczny Politechniki Gdańskiej, po czym do 1918 r. pracował w niemieckich zakładach elektrotechnicznych w Akwizgranie i Berlinie. Już jako student, przyjaciel harcerstwa, w czasach zaboru pruskiego, z zaangażowaniem uczestniczył w działalności kulturalnej i patriotycznej na rzecz polskośći na Pomorzu i Kaszubach. Już jako student, przyjaciel harcerstwa, w czasach zaboru pruskiego, z zaangażowaniem uczestniczył w działalności kulturalnej i patriotycznej na rzecz polskośći na Pomorzu i Kaszubach.

W dwudziestoleciu międzywojennym: w latach 1920 – 1929 zbudował elektrownie wodne „Grudek” i „Żur” na rz. Wdzie; w latach 1922 – 1928 opracował „Mały Program Gródka” – plan elektryfikacji całego Pomorza (zrealizowany w całości) oraz „Wielki Program Gródka” – plan budowy elektrowni cieplnej (300 MW) na Polskim Śląsku i linii przesyłowych WN (200 kV) ze Śląska do Poznania i Łodzi (a potem jeszcze do COP i Warszawy); w latach 1927 – 1938 zbudował sieć linii WN (60 kV) Gródek – Żur – Toruń - Grudziądz – Gdynia (załączek krajowego systemu elektroenergetycznego); w 1933 r. opracował i zrealizował sposób naprawy linii WN (60 – 110 kV) pod napięciem oraz zbudował Fabrykę Grzejników Elektrycznych w Gródku. Stał się pionierem w skali kraju: wprowadzania taryfy „blokowej” dla energii elektrycznej (1930); budowy różnych laboratoriów (WN, wytrzymałości osprzętu elektrycznego, badań wody i olejów elektroizolacyjnych); zastosowania na liniach WN (60 kV) systemów: SPZ oraz szybkiej lokalizacji zakłóceń.

W 1921 r. założył toruńskie Koło SEP i do 1931 r. był jego prezesem; od 1923 r. był już członkiem Zarządu Głównego, a w latach 1937-38 prezesem SEP. W latach 1926-38 jako delegat i prelegent Polskiego Komitetu Energetycznego uczestniczył w 6 zagranicznych kongresach (Sztokholm, Wiedeń).

W latach powojennych kierował odbudową kilku hydroelektrowni na Pomorzu (1945–1949), a potem oddał się nauce i dydaktyce na Politechnice Gdańskiej. Od 1955 r. został generalnym projektantem Instytutu Budownictwa Wodnego PAN w Gdańsku, gdzie opracował katastrofy: 24-ech rzek Pomorza, zasobów sił wodnych Polski i zasobów większych polskich rzek. Opracował też badania modelowe zapory i elektrowni wodnej „Solina” oraz koncepcję budowy elektrowni szczytowo–pompowej „Żarnowiec”. W 1955 r. jako ekspert z zakresu elektrowni wodnych i w uznaniu zasług w obszarze polskiej elektryki, A. Hoffmann dostąpił godności profesora. Za wybitne zasługi zawodowe i społeczne otrzymał m in. Krzyż Oficerski OOP (1957) oraz godność Członka Honorowego SEP (1961).

Medal projektował artysta rzeźbiarz – Marek Guzczalski; wykonanie Mennica Polska S.A.

REGULAMIN NADAWANIA MEDALU IM. PROF. JANA OBRĄPALSKIEGO

1. Postanowienia ogólne

- 1.1. Medal im. profesora Jana Obrąpalskiego został ustanowiony uchwałą XXXIII Walnego Zjazdu Delegatów Stowarzyszenia Elektryków Polskich w Łodzi, odbywającego się w dniach 23-24.06. 2006 r. z okazji 125-rocznicy urodzin Profesora.
- 1.2. Ustanowienie medalu ma na celu:
 - a) upamiętnienie zasług prof. Jana Obrąpalskiego – wybitnego polskiego elektryka, znakomitego popularyzatora wiedzy w dziedzinie elektryki, wychowawcy licznej kadry elektryków polskich oraz zasłużonego działacza, prezesa SEP w latach 1934-1935, członka honorowego SEP;
 - b) podkreślenie twórczości w dziedzinie elektryki oraz jej znaczenia w rozwoju gospodarki narodowej, a zwłaszcza Jego patriotyzmu i wizjonerskiej pasji odnośnie elektryfikacji Polski, już w konspiracyjnym działaniu w latach wojny.
- 1.3. Medal jest wykonany z tombaku patynowanego, według projektu artysty rzeźbiarza Stanisława Słodowego:
 - a) kształt medalu – okrągły, średnica 70 mm;
 - b) awers – podobizna prof. Jana Obrąpalskiego, napis wzdłuż krawędzi po prawej stronie: „prof. Jan Obrąpalski”, po lewej stronie okres lat: „1881 - 1958”;
 - c) rewers – u góry: logo SEP, poniżej napis w sześciu wierszach: „PREZES I CZŁONEK HONOROWY STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW POLSKICH, PIONIER POLSKIEJ ELEKTROTECHNIKI PRZEMYSŁOWEJ”, u dołu: gałązka laurowa.
- 1.4. Medal w liczbie 500 sztuk wybito w Mennicy Polskiej S.A., staraniem Oddziału Gliwickiego SEP (data emisji: luty 2009 r.)

2. Kryteria nadawania medalu

- 2.1. Medal może być nadany jednorazowo członkowi SEP lub innej osobie, bez względu na przynależność państwową, za wybitną, twórczą pracę w dziedzinie elektryki, jak również za zasługi, osiągnięcia i działalność na polu naukowym, technicznym, pedagogicznym, zawodowym lub społecznym w każdym z działów lub specjalności elektrycznej.
- 2.2. Medal może być nadany również w wyjątkowych przypadkach osobie prawnej.

Załączniki:

- formularz wniosku o nadanie medalu,
- wzór dyplomu i informacja o patronie.

....., dnia

Decyzją ZG SEP

z dnia

protokół nr

.....

nadano medal nr.....

(wnioskodawca)

WNIOSEK

o nadanie medalu im. prof. Jana Obrąpalskiego

z okazji

1. Nazwisko i imię kandydata / nazwa instytucji *)

.....

2. Data urodzenia / data powstania *)

3. Adres zamieszkania / siedziba *)

4. Wykształcenie / profil działalności *)

5. Tytuł naukowy (zawodowy)

6. Miejsce pracy i stanowisko

.....

7. Rok wstąpienia do SEP

8. Opłacane składki członkowskie TAK / NIE *)

9. Posiadane odznaki honorowe i wyróżnienia (nazwa i rok nadania):

SEP

NOT

inne.....

10. Działalność i osiągnięcia naukowe, techniczne, dydaktyczne, zawodowe; publikacje krajowe i zagraniczne, szczególne zasługi dla SEP lub szeroko pojętej elektryki:

.....11. Praca społeczna w SEP (pełnione funkcje lub propagowanie SEP):

.....

12. Propozycja wpisu do dyplomu:

.....

13. Inicjator/wnioskodawca:

.....

(funkcja, imię nazwisko – podpis, w przypadku wniosku oddziału – pieczęć)

14. Nie posiadamy / posiadamy* zgodę kandydata do wyróżnienia na przetwarzanie powyższych danych przez SEP i FSNT NOT w celach związanych z realizacją statutowych zadań. Przyjmujemy zapewnienia SEP, że dane te nie zostaną udostępnione innym podmiotom bez zgody kandydata, oraz że będzie on miał możliwość wglądu i wprowadzenia korekty własnych danych w bazie SEP.

..... (podpis wnioskodawcy)

Propozycja CKWH:

Data Protokół nr

.....

..... (podpis przew. CKWH)

*) niepotrzebne skreślić

Rok założenia 1919

STOWARZYSZENIE ELEKTRYKÓW POLSKICH

Decyzją Zarządu Głównego SEP

został/a

Kol.

wyróżniony/a medalem

im. profesora Jana Obrąpalskiego

***w uznaniu zasług dla gospodarki energetycznej
i napędu elektrycznego***

Prezes SEP

Nr

Warszawa, r.

Profesor Jan Obrąpalski (1881-1958); uczonec i inżynier praktyk, wybitny specjalista z zakresu gospodarki energetycznej i napędu elektrycznego. Absolwent Instytutu Technologicznego w Petersburgu (1904) i Politechniki w Berlinie Charlottenburgu (1908); w latach 1924-1939 habilitowany docent, wykładowca

Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej, a w okresie 1946-1958 profesor Politechniki Śląskiej. Współzałożyciel SEP (1919 r.); prezes (1934-35) i wiceprezes (1935-1936) SEP; pośmiertnie Członek Honorowy SEP (1959).

Po okresie studiów wrócił do Zagłębia Dąbrowskiego i podjął pracę zawodową w oddziale firmy Siemens w Sosnowcu, a w 1911 r. w Towarzystwie G-H „Saturn” w Czeladzi (elektryfikacja zakładów górniczych). W tym okresie utworzył też Koło Elektrotechników w Sosnowcu. W latach 1923-26 był członkiem Komisji Elektryfikacji Polskiego Zagłębia Węglowego, która opracowała podstawy późniejszej elektryfikacji Zagłębia. Uczestniczył również w pracach Polskiego Komitetu Energetycznego oraz Polskiego Komitetu Normalizacyjnego. W 1927 r. objął stanowiska dyrektora, przekształcił Stowarzyszenie Dozoru Kotłów Parowych w Katowicach w cenioną placówkę naukowo-badawczą, która stała się prawdziwą szkołą dla młodych polskich inżynierów i przyczyniła się do polonizacji przemysłu górnośląskiego. W latach 1929-1934 przewodniczył też Kołu Energetyków przy Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Woj. Śląskiego w Katowicach.

Lata wojny i okupacji niemieckiej prof. Jan Obrąpalski spędził w Warszawie, gdzie konspiracyjnie wraz z ówczesnym prezesem SEP Kazimierzem Szpotańskim przewodził 12-osobowemu zespołowi, który opracował (1941) Program Elektryfikacji Polski do roku 1960, przyjmując wizjonersko zachodnie granice przyszłej Polski na Odrze i Nysie, a przydatny był również później przy lokalizacjach krajowych elektrowni.

Po II WŚ prof. Jan Obrąpalski powrócił w 1945 r. do Katowic i po nieudanej próbie podjęcia pracy w Państwowym (już) Dozorze (nie Kotłów, a) Technicznym, z uwagi na nieprzychylną powojennych władz, podjął pracę na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej, gdzie w 1946 r. zorganizował pierwszą w Polsce Katedrę Energetyki. Pozostając w kraju nadal autorytetem intelektualnym, szacunkiem darzono Jego współpracę z GIG oraz udział w pracach Komitetu Elektryfikacji Polski PAN (1957-58) czy Państwowej Radzie Energetycznej. Łączył proces dydaktyczny z doświadczeniami z przemysłu, a także technikę z ekonomią, za co m.in. został dwukrotnie odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (w 1937 i 1955 r.).

Jego dorobek publikacyjny obejmuje 30 artykułów drukowanych w latach 1925-38 w Przeglądzie Elektrotechnicznym, Techniku i Technice Ciepłej, w sprawozdaniach PKE; powstało też 7 książek (np. Elektryczne maszyny wyciągowe; Gospodarka energetyczna).

*Medal projektował artysta rzeźbiarz Stanisław Słodowy
Wykonano w Mennicy Polskiej S.A.*

REGULAMIN NADAWANIA MEDALU IM. INŻYNIERA MICHAŁA DOLIWO-DOBROWOLSKIEGO

1. Postanowienia ogólne

1.1. Medal imienia inżyniera Michała Doliwo-Dobrowolskiego został ustanowiony uchwałą Zarządu Głównego SEP z dnia 2.01.2007 r.

Z inicjatywy szczecińskich elektryków, przy poparciu Centralnej Komisji Młodzieży i Studentów, zrodziła się idea upamiętnienia Jego zasług dla rozwoju elektryki europejskiej i światowej. Michał Dobrowolski, herbu Doliwa, był wybitnym przedstawicielem europejskiej elektrotechniki, inżynierem i wynalazcą. Studiował na pierwszym w świecie Wydziale Elektrycznym Politechniki w Darmstadt. Zaliczany do pocztu ośmiu wielkich elektryków polskich. Pionier systemu prądu przemiennego trójfazowego i prekursor przesyłania energii elektrycznej na znaczne odległości. W 1889 r. opracował konstrukcję taniego w produkcji i eksploatacji silnika indukcyjnego klatkowego, a w 1891 r. skonstruował prądnicę i transformator trójfazowy. Również w 1891 r., podczas Międzynarodowej Wystawy Elektrotechnicznej we Frankfurcie n. Menem zademonstrował swoje liczne osiągnięcia z dziedziny elektrotechniki m.in., przesyłając energię elektryczną linią trójfazową 20 kV do zasilania silnika trójfazowego o mocy 100 KM (wówczas największego na świecie), eksponowanego na tej wystawie, z odległej 175 km elektrowni wodnej w Lauffen.

1.2. Medal wykonany jest z posrebrzanego brązu patynowanego, według projektu artysty plastyka Bohdana Ronina-Walknowskiego:

- a) kształt medalu – okrągły, średnica 80 mm, grubość 5 mm;
- b) awers – podobizna inż. Michała Doliwo-Dobrowolskiego w formie płaskorzeźby, wokół której na obwodzie w górnej części znajduje się napis „Michał Doliwo-Dobrowolski”, a w dolnej rok urodzin i śmierci „1862-1919”;
- c) rewers – centralnie umieszczone logo SEP, wokół otoczone dwunastoma gwiazdkami symbolizującymi Unię Europejską, na obrzeżu medalu wokół napis „Twórca systemu prądu trójfazowego”, a na dole dwa liście laurowe, nad którymi umieszczono symbol Szczecina – gryf w koronie.

1.3. Medal w liczbie 300 sztuk wybito w Mennicy Polskiej S.A., staraniem Oddziału Szczecińskiego SEP (data emisji: 2007 r.)

2. Tryb nadawania medalu

2.1. Medal może być nadawany osobom fizycznym i prawnym, organizacjom i instytucjom krajowym i zagranicznym, legitymującym się wybitnymi zasługami, a w szczególności:

- a) młodym członkom SEP z co najmniej dwuletnim stażem, wyróżniającym się szczególną aktywnością w działalności stowarzyszeniowej i w rozwijaniu współpracy międzynarodowej;
- b) utalentowanej młodzieży, młodym pracownikom nauki i specjalistom za wyróżniające się osiągnięcia w nauce, technice i dydaktyce;
- c) szkołom, instytucjom i innym organizacjom za opracowanie innowacyjnych technologii i ich wdrażanie, a także osiągnięcia w działalności dydaktycznej i w działalności stowarzyszeniowej;
- d) pracownikom naukowym, nauczycielom szkół średnich i specjalistom za wyróżniającą się działalność naukową i dydaktyczną;
- e) osobom, instytucjom i organizacjom związanym w sposób szczególny z postacią Michała Doliwo-Dobrowolskiego.

2.2. Wnioski o nadanie medalu składać mogą:

a) wymienieni w części ogólnej „Regulaminu nadawania odznak i wyróżnień”;

b) Centralna Komisja Młodzieży i Studentów oraz Studencka Rada Koordynacyjna SEP;

2.3. W przypadku wniosków dotyczących młodzieży wymagana jest pozytywna rekomendacja Centralnej Komisji Młodzieży i Studentów SEP.

Załączniki:

- formularz wniosku o nadanie medalu,

- wzór dyplomu i informacja o patronie.

....., dnia Decyzją ZG SEP
z dnia
..... protokół nr
..... nadano medal nr.....
(wnioskodawca)

WNIOSEK

o nadanie medalu im. inż. Michała Doliwo-Dobrowolskiego

z okazji

1. Nazwisko i imię kandydata / nazwa instytucji *)

2. Data urodzenia / data powstania *)

3. Adres zamieszkania / siedziba *)

4. Wykształcenie / profil działalności *)

5. Tytuł naukowy (zawodowy)

6. Miejsce pracy i stanowisko

7. Rok wstąpienia do SEP

8. Opłacane składki członkowskie TAK / NIE *)

9. Posiadane odznaki honorowe i wyróżnienia (nazwa i rok nadania):

SEP

NOT

inne.....

10. Działalność i osiągnięcia naukowe, techniczne, dydaktyczne, zawodowe; publikacje krajowe i zagraniczne; wkład w rozwój SEP oraz innych stowarzyszeń n-t; rozwijanie współpracy międzynarodowej; osiągnięcia w zakresie opracowania lub wdrażania nowych technologii (załącznik):

11. Propozycja wpisu do dyplomu:

12. Inicjator / Wnioskodawca:

(funkcja, imię i nazwisko, podpis - pieczęć)

13. Opinia CKMiS SEP / SKR SEP:

14. Nie posiadamy / posiadamy* zgodę kandydata do wyróżnienia na przetwarzanie powyższych danych przez SEP i FSNT NOT w celach związanych z realizacją statutowych zadań. Przyjmujemy zapewnienia SEP, że dane te nie zostaną udostępnione innym podmiotom bez zgody kandydata, oraz że będzie on miał możliwość wglądu i wprowadzenia korekty własnych danych w bazie SEP.

.....
(podpis wnioskodawcy)

Propozycja CKWH:

Data Protokół nr

.....
(podpis przew. CKWH)

*) *niepotrzebne skreślić*

Rok założenia 1919

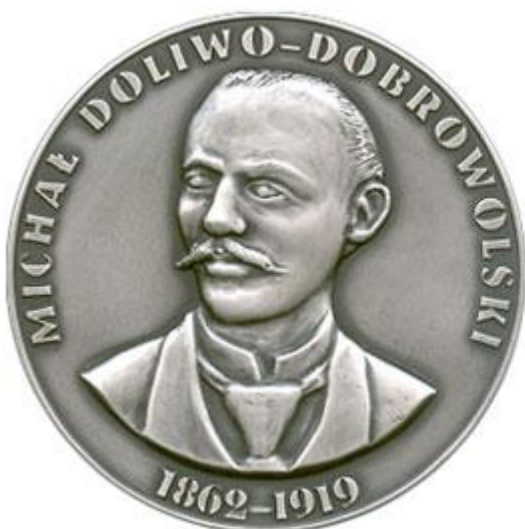
STOWARZYSZENIE ELEKTRYKÓW POLSKICH

**Decyzją Zarządu Głównego SEP
został/a**

Kol.

wyróżniony/a medalem

im. inżyniera Michała Doliwo-Dobrowolskiego

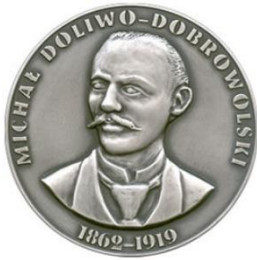

***w uznaniu wyróżniających się osiągnięć
w nauce, technice i dydaktyce***

Prezes SEP

Nr

Warszawa, r.

Inżynier Michał Doliwo - Dobrowolski – (1862-1919) – jeden z pionierów światowej elektrotechniki z zakresu prądu przemiennego trójfazowego; konstruktor między innymi: asynchronicznego silnika klatkowego, prądnicy prądu trójfazowego, transformatora trójfazowego, trójfazowej linii energetycznej średniego napięcia; autor wielu patentów;

doktor honoris causa Politechniki w Darmstadt (1900).

W 1878 r. ukończył średnią szkołę realną w Odessie, po czym rozpoczął studia na Wydziale Chemicznym Instytutu Politechnicznego w Rydze. Tu w 1881 r., po zamachu na cara Aleksandra II, w ramach antypolskich represji, został relegowany z uczelni. Wówczas do 1883 r. był wolnym słuchaczem na uniwersytetach w Petersburgu, Odessie i Noworosyjsku, po czym z rodzicami wyjechał do Niemiec, gdzie kontynuował studia na Wydziałach: Mechanicznym oraz Elektrotechnicznym Politechniki w Darmstadt. Po ukończeniu studiów w 1884 r. przez kolejne 3 lata był asystentem profesora E. Kittlera.

Począwszy od 1888 r., inżynier M. Doliwo-Dobrowolski swoje zdolności, pasję badawczą i talent organizacyjny poświęcił działalności na rzecz rozwoju elektrotechniki. Skonstruował prądnicę trójfazowego prądu przemiennego (kilka miesięcy uprzedzając N. Teslę). W 1889 r. zbudował trójfazowy silnik indukcyjny z wirnikiem klatkowym. W 1891 r., na Światowej Wystawie Elektrotechnicznej w Frankfurcie n. Menem zaprezentował wiele urządzeń pracujących w systemie trójfazowym, a największe zainteresowanie wzbudziła tu demonstracja przedsięwzięcia współpracy urządzeń jego konstrukcji (przy wsparciu koncernów AEG i Oerlikon) tj. pracy silnika trójfazowego 100 KM (wówczas największego na świecie) zasilanego dwoma transformatorami o mocy po 150 kVA oraz trójfazową linią energetyczną 20 kV (ze sprawnością 75%) z generatora wolnobieżnej turbiny w elektrowni wodnej w Lauffen, miejscowości odległej 175 km od Frankfurtu.

W kolejnych latach, inż. M. Doliwo-Dobrowolski przystąpił do konstrukcji następnej generacji silników, transformatorów oraz generatorów trójfazowych, na co uzyskał szereg patentów. Zaprojektował też przyrządy pomiarowe (m.in. częstotłościomierz i fazomierz), komory gaszenia łuku elektrycznego w wyłącznikach wysokonapięciowych, wprowadził do elektrotechniki pojęcie współczynnika mocy ($\cos \phi$). W latach 1894-95 kontynuował prace nad generatorami dla hydroelektrowni dużych mocy (np. Rheinfelden na Renie – pierwszej na świecie hydroelektrowni), a w 1897 współpracował przy projektowaniu elektrowni w Zabrze i Chorzowie.

W 1908 r. inż. M. Doliwo-Dobrowolski został mianowany dyrektorem berlińskiej fabryki aparatury elektrotechnicznej koncernu AEG.

Medal projektował artysta plastyk – Bohdan Romin-Walknowski
Wykonano w Mennicy Polskiej S.A.

REGULAMIN NADAWANIA MEDALU IM. PROFESORA WŁODZIMIERZA KRUKOWSKIEGO

1. Postanowienia ogólne

- 1.1. Medal im. profesora Włodzimierza Krukowskiego został ustanowiony uchwałą XXXV Walnego Zjazdu Delegatów SEP, odbywającego się w dniach 25-26.06.2010 r. w Katowicach, na wniosek Oddziału Radomskiego SEP.
- 1.2. Ustanowienie medalu ma na celu:
 - 1) upamiętnienie działalności i zasług prof. Włodzimierza Krukowskiego, twórcy polskiej metrologii, autora szeregu patentów z dziedziny metrologii, wychowawcy młodzieży – studentów Politechniki Lwowskiej.
 - 2) upamiętnienie męczeńskiej śmierci profesora wśród grona Profesorów Lwowskich w nocy z 3 na 4 lipca 1941 r.
- 1.3. Medal jest wykonany ze stopu tombaku patynowego, wykonany według projektu kol. Wiesława Michalskiego:
 - a) kształt medalu – okrągły, o średnicy 70 mm;
 - b) awers – podobizna prof. Włodzimierza Krukowskiego i napis wzdłuż krawędzi „Profesor Włodzimierz Krukowski 1887 – 1941”;
 - c) rewers – napis po obwodzie medalu „Pionier Polskiej Metrologii Elektrycznej”, w środku logo SEP, poniżej – w oddzielnych wierszach – nazwy miast, w których żył i pracował Profesor W. Krukowski: „Radom, Narwa, Darmstadt, Norymberga, Warszawa, Lwów”.
- 1.4. Medal w liczbie 200 sztuk wybito w PPU POLMET Częstochowa, staraniem i na koszt Oddziału Radomskiego SEP (data emisji: 2011 r.).

2. Kryteria nadawania medalu.

- 2.1. Medal może być nadany:
 - 1) w uznaniu twórczych zasług w rozwoju miernictwa elektrycznego,
 - 2) w uznaniu zasług propagowania historii SEP, a w szczególności sylwetki profesora Włodzimierza Krukowskiego.
- 2.2. Medal może być nadany osobie prawnej pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w pkt 2.1.

Załączniki:

- formularz wniosku o nadanie medalu,
- wzór dyplomu i informacja o patronie.

....., dnia

Decyzją ZG SEP

z dnia

protokół nr

.....

nadano medal nr.....

(wnioskodawca)

WNIOSEK

o nadanie medalu im. prof. Włodzimierza Krukowskiego

z okazji

1. Nazwisko i imię kandydata / nazwa instytucji *)

.....

2. Data urodzenia / data powstania *)

3. Adres zamieszkania / siedziba *)

4. Wykształcenie / profil działalności *)

5. Tytuł naukowy (zawodowy)

6. Miejsce pracy i stanowisko

.....

7. Rok wstąpienia do SEP

8. Opłacane składki członkowskie TAK / NIE *)

9. Posiadane odznaki honorowe i wyróżnienia (nazwa i rok nadania):

SEP

NOT

inne.....

10. Praca społeczna w SEP (pełnione funkcje lub propagowanie SEP):

.....

.....

11. Uzasadnienie wniosku (załącznik):

12. Propozycja wpisu do dyplomu:

.....

.....

13. Inicjator/Wnioskodawca:

.....
(funkcja, imię nazwisko – podpis, a w przypadku wniosku oddziału – pieczęć)

14. Nie posiadamy / posiadamy* zgodę kandydata do wyróżnienia na przetwarzanie powyższych danych przez SEP i FSNT NOT w celach związanych z realizacją statutowych zadań. Przyjmujemy zapewnienia SEP, że dane te nie zostaną udostępnione innym podmiotom bez zgody kandydata, oraz że będzie on miał możliwość wglądu i wprowadzenia korekty własnych danych w bazie SEP.

.....
(podpis wnioskodawcy)

Propozycja CKWH:

Data Protokół nr

.....
(podpis przew. CKWH)

*) niepotrzebne skreślić

Rok założenia 1919

STOWARZYSZENIE ELEKTRYKÓW POLSKICH
Decyzją Zarządu Głównego SEP

został/a

Kol.

wyróżniony/a medalem

im. prof. Włodzimierza Krukowskiego
w uznaniu zasług w rozwoju miernictwa elektrycznego
oraz popularyzacji historii SEP

Prezes SEP

Nr

Warszawa, r.

Profesor Włodzimierz KRUKOWSKI (1887-1941), *światowej sławy, wybitny polski uczoney - metrolog, specjalista techniki licznikowej, wzorów i pomiarów w dziedzinie metrologii elektrycznej; wykładowca Politechniki Warszawskiej (1927-30); profesor zwyczajny Politechniki Lwowskiej (1926-41); członek SEP od 1926 r., członek ZG SEP (1934-37) i jednocześnie wiceprezes Oddziału Lwowskiego (1935-37); autor 40. wynalazków i patentów międzynarodowych.*

Urodzony w Radomiu, gimnazjum ukończył w Narwie (Estonia), a studia inżynierskie na Wydziale Elektrotechnicznym Politechniki w Darmstadt (1913), gdzie w Instytucie Fizycznym uzyskał doktorat (1918). W latach 1913-26 był inżynierem i naczelnym inżynierem w firmie Siemens-Schuckert w Norymberdze, tam też pełnił funkcję kierownika laboratorium elektrotechnicznego, które sam zaprojektował. Wzór ten wykorzystano potem (1920) przy tworzeniu analogicznego laboratorium Głównego Urzędu Miar (GUM) w Warszawie. W okresie norymberskim inż. W. Krukowski opracował nowe typy liczników indukcyjnych, elektrolitycznych i energii biernej oraz udoskonalił te już istniejące. Zgłosił wtedy 40 wynalazków, uzyskując patenty w wielu krajach: Niemczech, Anglii, Danii, Holandii, Szwajcarii, Japonii i Węgrzech, gdzie znalazły one szerokie zastosowanie.

Po odzyskaniu niepodległości, inż. W. Krukowski wystąpił o obywatelstwo polskie i przyjechał do Polski w 1920 r., nawiązał tu współpracę i został doradcą naukowym GUM w Warszawie. W 1926 r. przeniósł się do Warszawy i objął stanowisko kierownika biura technicznego Polskich Zakładów Siemens, będąc zarazem doradcą naukowo-organizacyjnym fabryki w Norymberdze. W Warszawie podjął również pracę dydaktyczną na Politechnice Warszawskiej (1927-30), prowadząc zleczone wykłady nt. liczników elektrycznych. W 1930 r. ukończył pisaną od dawna, na zlecenie VDE, książkę „Podstawy techniki licznikowej oraz (do 1939 r.) został członkiem Rady Technicznej Zakładów Tele-Radiotechnicznych w Warszawie.

W 1930 r. został powołany na stanowisko profesora zwyczajnego, kierownika Katedry Pomiarów Elektrycznych oraz laboratorium Politechniki Lwowskiej. Tu, z poczuciem satysfakcji, łączył pracę naukową z dydaktyką do czasu, aż okupant niemiecki Lwowa w 1941 r. bestialsko zakończył Jego życie na Wzgórzach Wuleckich.

Prof. dr inż. Włodzimierz Krukowski – jako naukowiec, dydaktyk i działacz społeczny środowiska elektryków już od 1926 r. cieszył się wielkim autorytetem sprawując funkcje, m.in.: członek Komisji Organizacyjnej Znaku Przepisowego SEP (od 1929 r.); członek Zarządu Głównego SEP w latach 1934 – 1937; wiceprezes Oddziału Lwowskiego (1935-1937); członek Centralnej Komisji Normalizacji Elektrotechnicznej (1934-1939); stały delegat SEP Komitetu Studiów IEC Pomiar (od 1935 r.); uczestnik VIII Konferencji Miar i Wag w Paryżu (1937 r.); członek Akademii Nauk Technicznych w Warszawie (od 1934 r.); członek Towarzystwa Nauk we Lwowie (od 1937 r.).

*Medal projektował - Wiesław Michalski
Wykonano w PPU POLMET Częstochowa*

REGULAMIN NADAWANIA MEDALU IM. PROF. ROMANA DZIEŚLEWSKIEGO

1. Postanowienia ogólne

- 1.1. Medal im. Profesora Romana Dzieślewskiego został ustanowiony z inicjatywy Oddziału Rzeszowskiego SEP uchwałą nr 2 Zjazdu Delegatów Oddziału Rzeszowskiego z dnia 21.02.2014 r. oraz zgodnie z realizacją wniosku złożonego przez ww. Oddział do XXXVI Walnego Zjazdu Delegatów Stowarzyszenia Elektryków Polskich, który odbył się w dniach 5-8.06.2014 r. w Szczecinie.
- 1.2. Ustanowienie medalu ma na celu upamiętnienie działalności i zasług profesora Romana Dzieślewskiego, którego życie i praca powinna być wzorem i inspiracją dla młodego pokolenia.
Profesor Roman Dzieślewski urodził się 18.01.1863 r. w Tarnowie, ukończył z wyróżnieniem szkołę realną w Jarosławiu, a całe życie zawodowe i rodzinne związał ze Lwowem. Na Politechnice Lwowskiej rozpoczął swoją karierę naukową i jako pierwszy podjął starania o utworzenie kierunku elektrotechnika na Politechnice Lwowskiej. Organizował pionierskie laboratoria naukowe, tworzył podstawy do nauki dla studentów. Był też twórcą pierwszego podręcznika akademickiego pt. „Encyklopedia elektrotechniki podług wykładów” wydanego we Lwowie w 1898 r. W latach 1901 - 1902 był Rektorem Politechniki Lwowskiej, a w roku 1919 brał udział w Zjeździe Założycielskim Stowarzyszenia Elektryków Polskich.
- 1.3. Medal wykonany jest z brązu według projektu artysty plastyka Moniki Tohl-Szczachor.
 - a) kształt medalu okrągły o średnicy 70 mm i grubości 5 mm;
 - b) awers – podobizna Profesora Romana Dzieślewskiego w formie płaskorzeźby, wokół której na obwodzie w górnej części napis „Pierwszy Polski Profesor Elektrotechniki”, a obok podobizny – daty biograficzne „1863 - 1924” oraz imię i nazwisko „Roman Dzieślewski”;
 - c) rewers – centralnie umieszczono „logo SEP”, na obrzeżu medalu wokół napis „Tarnów-Jarosław-Lwów”, a na dole napis „Rzeszów” (w drugiej edycji medalu usunięto napis „Rzeszów” z rewersu).
- 1.4. Pierwsza edycja medalu została wybita w liczbie 50 sztuk w Zakładzie Odlewnictwa Artystycznego w Zaczerniu k/Rzeszowa w 2015 r. staraniem Oddziału Rzeszowskiego SEP.

2. Tryb nadawania medalu

- 2.1. Medal może być nadany osobom, organizacjom i instytucjom krajowym i zagranicznym, legitymującym się wybitnymi zasługami dla elektryki polskiej, a w szczególności:
 - a) członkom SEP z co najmniej trzyletnim stażem w Stowarzyszeniu, wyróżniającym się szczególną aktywnością w działalności stowarzyszeniowej w obszarze utrwalania historii SEP;
 - b) członkom, oddziałom oraz kołom SEP, za organizowanie nowych przedsięwzięć stowarzyszeniowych lub zapoczątkowanie nowej inicjatywy stowarzyszeniowej;
 - c) pracownikom naukowym, nauczycielom szkół średnich i specjalistom za wyróżniającą się działalność naukową i dydaktyczną w dziedzinie elektryki;

- d) osobom, instytucjom i organizacjom związanym w sposób szczególny z postacią Profesora Romana Dzieślewskiego;
- e) utalentowanej młodzieży, młodym pracownikom nauki i specjalistom za wyróżniające się osiągnięcia w nauce, technice i dydaktyce.

2.2. Wnioski o nadanie medalu mogą składać:

- a) wymienieni w części Ogólnej „Regulaminu Nadawania Odznaczeń i Wyróżnień SEP”;
- b) w przypadku wniosków dotyczących młodzieży wymagana jest pozytywna rekomendacja Centralnej Komisji Młodzieży i Studentów SEP.

3. Postanowienia końcowe

- 3.1. W sprawach nie uregulowanych zastosowanie znajduje „Regulamin Nadawania Odznaczeń i Wyróżnień SEP”.
- 3.2. Niniejszy regulamin został zatwierdzony przez ZG SEP w dniu 20.05.2015 r. (protokół nr 14 - 2014/2018).

Załączniki:

- formularz wniosku o nadanie medalu,
- wzór dyplomu i informacja o patronie.

....., dnia

Decyzją ZG SEP

z dnia

protokół nr

.....

nadano medal nr.....

(wnioskodawca)

WNIOSEK

o nadanie medalu im. Profesora Romana Dzieślewskiego

z okazji

1. Nazwisko i imię kandydata / nazwa instytucji *)

.....

2. Data urodzenia / data powstania *)

3. Adres zamieszkania / siedziba *)

4. Wykształcenie / profil działalności *)

5. Tytuł naukowy (zawodowy)

6. Miejsce pracy i stanowisko

.....

7. Rok wstąpienia do SEP

8. Opłacane składki członkowskie TAK / NIE *)

9. Posiadane odznaki honorowe i wyróżnienia (nazwa i rok nadania):

SEP

NOT

inne.....

10. Działalność i osiągnięcia naukowe, techniczne, dydaktyczne, zawodowe; publikacje krajowe i zagraniczne; wkład w rozwój SEP oraz innych stowarzyszeń n-t; rozwijanie współpracy międzynarodowej; osiągnięcia w zakresie opracowania lub wdrażania nowych technologii, nowatorska działalność w SEP:

.....

.....

.....

11. Propozycja wpisu na dyplomie:

.....

.....

12. Inicjator/Wnioskodawca:

.....

(funkcja, imię i nazwisko, podpis pieczęć)

13. Nie posiadamy / posiadamy* zgodę kandydata do wyróżnienia na przetwarzanie powyższych danych przez SEP i FSNT NOT w celach związanych z realizacją statutowych zadań. Przyjmujemy zapewnienia SEP, że dane te nie zostaną udostępnione innym podmiotom bez zgody kandydata, oraz że będzie on miał możliwość wglądu i wprowadzenia korekty własnych danych w bazie SEP.

.....
(podpis wnioskodawcy)

Propozycja CKWH:

Data Protokół nr

.....

.....
(podpis przew. CKWH)

*) *niepotrzebne skreślić*

Rok założenia 1919

STOWARZYSZENIE ELEKTRYKÓW POLSKICH

Decyzją Zarządu Głównego SEP

Kol.

został/a

wyróżniony/a medalem

im. prof. Romana Dzieślewskiego

w uznaniu zasług w pracy
naukowo – badawczej w dziedzinie elektryki

Prezes SEP

Nr

Warszawa,

Profesor Roman Dzieślewski (1863 – 1924); urodzony w Tarnowie; pierwszy polski profesor elektrotechniki; profesor zwyczajny (1895) i rektor (1901/02) Politechniki Lwowskiej; uczestnik zjazdu założycielskiego SEP w Warszawie (1919); autor pierwszego akademickiego podręcznika elektrycznego „Encyklopedia elektrotechniki” (1898).

Szkołę realną ukończył w Jarosławiu, a dalsze życie i naukę związał ze Lwowem. Absolwent Szkoły Politechnicznej (Politechniki) we Lwowie, gdzie w 1883 r. uzyskał dyplom inżyniera z odznaczeniem. Dzięki stypendium naukowemu, uzupełniał studia na Politechnice w Berlinie-Charlottenburgu. Był asystentem profesora Adolfa Slaby’ego oraz udzielał się tu w Stowarzyszeniu Bratniej Pomocy polskich studentów. Równocześnie pracował jako wolontariusz w fabryce telegrafów G. Wehra w Berlinie, a później w fabryce lokomotyw i maszyn w Winterthur w Szwajcarii.

W późniejszym okresie pracował w kilku przedsiębiorstwach (m.in. był inżynierem budowlanym i maszynowym w salinach w Wieliczce). W 1891 r. w wyniku konkursu, w wieku 28 lat, został kierownikiem pierwszej polskiej Katedry Elektrotechniki i profesorem nadzwyczajnym Szkoły Politechnicznej we Lwowie, a w 1895 r. profesorem zwyczajnym tej uczelni. Doprowadził do powstania w 1911 r. Oddziału Elektrotechnicznego, na którym rozpoczęło się kształcenie pierwszych polskich inżynierów elektryków. Przez 33 lata prowadził wykłady i ćwiczenia z elektrotechniki ogólnej. Jego wykłady obejmowały maszyny elektryczne, transformatory, oświetlenie elektryczne, pomiary elektryczne, a nawet budowę elektrowni i dotyczące tych tematów ćwiczenia konstrukcyjne. Na uczelni pełnił wiele obieralnych funkcji, wielokrotnie był dziekanem, a w roku akademickim 1901/1902 został rektorem Politechniki Lwowskiej.

Ponadto inż. Roman Dzieślewski: jest autorem pierwszego akademickiego elektrotechnicznego podręcznika „Encyklopedia elektrotechniki” 1898/1899, był członkiem komitetu organizacyjnego Powszechnej Wystawy Krajowej we Lwowie w 1894 r. (sekcja maszynowa i elektrotechniczna), współtwórcą pierwszego na ziemiach polskich elektrycznego tramwaju uruchomionego we Lwowie w 1894 r.; był posłem na Sejm Krajowy Galicji (1901-1902) oraz przez 16 lat członkiem Rady m. Lwowa; należał do Towarzystwa Politechnicznego we Lwowie, a w latach 1895-96 był jego sekretarzem; uczestniczył w zjeździe założycielskim Stowarzyszenia Elektryków Polskich (SEP) w Warszawie w 1919 r.

Pochowany na Cmentarzu Łyczakowskim we Lwowie, w grobowcu Zdzisławskich (w 1923 r. zmienił nazwisko na Zdzisławski, uważając poprzednie za zniekształcone przez Niemców), odrestaurowanym dzięki środkom finansowym pochodzącym z Oddziałów SEP.

Medal zaprojektowała: artysta rzeźbiarz Monika Tohl

Medal wykonano w Zakładzie Odlewnictwa Artystycznego w Zaczerniu k/Rzeszowa

REGULAMIN NADAWANIA MEDALU IM. INŻYNIERA KAROLA FRANCISZKA POLLAKA

1. Postanowienia ogólne

- 1.1. Medal imienia inżyniera Karola Franciszka POLLAKA został ustanowiony uchwałą Zarządu Głównego SEP, w dniu 2.09.2015 r. na wniosek Zarządu Oddziału Bielsko-Bialskiego SEP złożony dnia 16.06.2015 r.
- 1.2. Ustanowienie medalu miało na celu upamiętnienie działalności i zasług insincere Karola Franciszka Pollaka – uczonego elektrotechnika, wybitnego wynalazcy i przedsiębiorcy, pioniera przemysłu akumulatorowego na świecie i w Polsce; założyciela w 1923 r. pierwszej polskiej fabryki akumulatorów w Białej (obecnie Bielsko-Biała), produkującej akumulatory na potrzeby motoryzacji, kolejnictwa, lotnictwa i telefonii – działającej do dnia dzisiejszego; wynalazcy, który uzyskał 98 patentów: amerykańskich, angielskich, austriackich, francuskich, niemieckich i szwajcarskich. Niektóre z jego znakomitych wynalazków, np. kondensator elektrolityczny czy mostkowe układy prostowników, przypisywane są innym osobom lub przedstawiane anonimowo jako „francuskie” lub „niemieckie”. W 1924 r. otrzymał doktorat honoris causa Politechniki Warszawskiej – jako jeden z trzech pierwszych uhonorowanych tym tytułem – wraz z prof. Ignacym Mościckim oraz inż. Aleksandrem Rothertem.
- 1.3. Medal im. Karola Franciszka Pollaka jest wyrazem uznania dla jego wybitnych zasług w rozwój europejskiej elektrotechniki, jako wybitnego wynalazcy, wdrażającego swoje rozwiązania do produkcji, zasłużonego dla rozwoju przemysłu elektrotechnicznego w Europie i Polsce.
- 1.4. Medal wykonany jest z brązu patynowanego. Według projektu graficznego pani Katarzyny Zielonki:
 - a) kształcie koła o średnicy 70 mm;
 - b) awers: podobizna inż. Karola F. Pollaka umieszczona w mniejszym kole z napisem wokół: „Inż. Karol F. Pollak Dr h.c. PW” oraz „1859 - 1928”; dwa liście laurowe otaczające po obu stronach podobiznę K. F. Pollaka;
 - c) rewers: napis wzdłuż lewego i górnego obrzeża medalu: „Pionier przemysłu akumulatorowego”; centralnie w górnej części: symbol akumulatora; w dolnej prawej części: logo SEP, umieszczone pośród trypoziomowego napisu: „elektrotechnik uczonego wynalazca”.

2. Tryb nadawania medalu

- 2.1. Medal może być nadawany osobom fizycznym i prawnym, organizacjom i instytucjom krajowym oraz zagranicznym, legitymującym się wybitnymi zasługami dla szeroko pojętej elektryki, a w szczególności:
 - a) zasłużonym przedstawicielom przemysłu elektrotechnicznego, zwłaszcza za opracowanie i wdrożenie innowacyjnych konstrukcji oraz technologii;
 - b) pracownikom naukowym i nauczycielom za wyróżniającą się działalność naukową i dydaktyczną w dziedzinie elektryki;
 - c) młodym pracownikom nauki i specjalistom za wyróżniające się osiągnięcia w nauce i technice;
 - d) instytucjom, organizacjom i szkołom związanym w sposób szczególny z rozwojem przemysłu elektrotechnicznego.

2.2. Wnioski o nadanie medalu im. Karola F. Pollaka należy składać do CKWH, zgodnie z wymaganiami ogólnymi SEP, określonymi w rozdz. 3 „Zasad nadawania wyróżnień w SEP”.

Załączniki:

- formularz wniosku o nadanie medalu,
- wzór dyplomu i informacja o patronie.

....., dnia

Decyzją ZG SEP

z dnia

protokół nr

.....

nadano medal nr.....

(wnioskodawca)

WNIOSEK

o nadanie medalu im. Profesora Karola F. Pollaka

z okazji

1. Nazwisko i imię kandydata / nazwa instytucji: *)

2. Data urodzenia / data powstania:*)

3. Adres zamieszkania / siedziba:*)

4. Wykształcenie / profil działalności: *)

5. Tytuł naukowy (zawodowy):

6. Miejsce pracy i stanowisko:

7. Rok wstąpienia do SEP:

8. Opłacanie składki członkowskiej: TAK / NIE *)

9. Posiadane odznaki honorowe i wyróżnienia (nazwa i rok nadania):

SEP:

NOT:

Inne:.....

10. Działalność i osiągnięcia naukowe, techniczne, dydaktyczne, zawodowe i publikacje (załącznik):

.....

.....

.....

.....

11. Propozycja wpisu na dyplomie:

.....

.....

12. Inicjator/Wnioskodawca:

(funkcja, imię i nazwisko, podpis - pieczęć)

13. Nie posiadamy / posiadamy* zgodę kandydata do wyróżnienia na przetwarzanie powyższych danych przez SEP i FSNT NOT w celach związanych z realizacją statutowych zadań. Przyjmujemy zapewnienia SEP, że dane te nie zostaną udostępnione innym podmiotom bez zgody kandydata, oraz że będzie on miał możliwość wglądu i wprowadzenia korekty własnych danych w bazie SEP.

.....
(podpis wnioskodawcy)

Propozycja CKWH:

Data Protokół nr

.....
(podpis przew. CKWH)

*) *niepotrzebne skreślić*

Rok założenia 1919

STOWARZYSZENIE ELEKTRYKÓW POLSKICH

Decyzją Zarządu Głównego SEP

Kol.

został/a

wyróżniony/a medalem

im. inż. Karola Franciszka Pollaka

***w uznaniu zasług w działalności
stowarzyszeniowej na polu promocji osiągnięć
wybitnych elektryków polskich***

Prezes SEP

Nr

Warszawa,r.

Inż. Karol Franciszek POLLAK (1859-1928); dr h.c. Politechniki Warszawskiej; pionier przemysłu akumulatorowego, wynalazca; autor 98 patentów, jeden z najbardziej znanych inżynierów-innowatorów elektrotechniki europejskiej.

Urodził się w Sanoku, gdzie rozpoczęła się jego owocna przygoda życiowa z elektrotechniką. Niezwykłe zdolności poznawcze rozwijał kolejno w Stryju i we Lwowie, a na studia ukończył na Politechnice w Berlinie - Charlottenburgu na Oddziale Elektrotechnicznym Wydziału Maszynowego. Jeszcze jako student ujawnił swoje predyspozycje wynalazcze. Były to ogniwa suche i samoładujące, które zostały opatentowane w Anglii, a ich wdrożeniem zajął się sam, osobiście. W połowie lat osiemdziesiątych XIX - ego wieku zainteresował się zagadnieniami trakcji elektrycznej. Akumulatorowy system zasilania tramwajowej trakcji elektrycznej, to kolejny etap działalności wynalazczej. System ten, określany jako system Pollaka, wprowadzał do eksploatacji w Niemczech i we Francji. Odtąd inżynier Karol F. Pollak stał się znanym na skalę światową wynalazcą i przemysłowcem. Pod jego patronatem powstały fabryki akumulatorów w Lessing /Austria/ w Marly-le-Grand w Szwajcarii i w Nancy/ Francja/. Kolejne jego wynalazki w dziedzinie akumulatorów stały się szybko popularne i szybko zyskiwały przemysłowe zastosowanie. Inż. K. F. Pollak Zdobywał prestiżowe medale i dyplomy na międzynarodowych wystawach w Paryżu i w Columbii w USA. Na wystawie w Paryżu w 1900 r., jego akumulator został wyróżniony złotym medalem. Prace badawcze nad budową akumulatorów, które prowadził w laboratoriach Sorbony – przysporzyły mu dużego rozgłosu i zapewniły sukces na skalę europejską.

U schyłku XIX - ego wieku Karol F. Pollak staje się pionierem przemysłu akumulatorowego na świecie. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości, jako 63-letni już weteran elektrotechniki praktycznej, wraca do kraju. Pozostawił we Francji dobrze prosperujące laboratorium, dom i spokojną pracę, by się włączyć w organizowanie przemysłu w Polsce. Podjął wówczas współpracę z profesorem Ignacym Mościckim. W 1922 r. założył Spółkę Akcyjną Polskie Towarzystwo Akumulatorowe (PETEA) w Białej k/Bielska i został jej dyrektorem. W sierpniu 1923 r. została uruchomiona fabryka, w której, dzięki patentom K. Pollaka, produkowano akumulatory i baterie akumulatorowe na potrzeby: motoryzacji, kolejnictwa, lotnictwa, radia i telefonii. Fabryka prowadzi działalność produkcyjną nieprzerwanie po dziś dzień. Po kolejnych transformacjach ustrojowych – fabryka nosi obecnie nazwę EnerSys i wchodzi w skład koncernu EnerSys Inc. (USA).

Medal zaprojektowała: artystka - plastyk Katarzyna Zielonka,
Wykonano: Mennica Polska S.A.